

Debatten van de provincieraadszitting

16 november 2011

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen?
We zijn met 58.
We gaan beginnen.

Ik open de raad van woensdag 16 november 2011.

Verlofaanvragen.
Ik heb een verlofaanvraag van de heer Yoeri Note.

Zijn er nog?
Mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Collega Katie Van Cauwenberge voorzitter, is verontschuldigd.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Cauwenberge.
Meneer Beke.

De heer Beke

Ja voorzitter, ook de collega's Lebon en Van Hoorick.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Liebaut? Mevrouw? Meneer De Jaeger?

De heer De Jaeger

Dank u wel voorzitter. Ik zou graag collega Alens willen verontschuldigen.

De heer voorzitter

Alens, ja.
Dank u wel mevrouw Bruggeman.
Meneer Liebaut, niemand? Zeer goed.
En de Vlaams Belang -fractie is voltallig dus behoeft zich niet te verontschuldigen.

We gaan van start met de replieken van de heer eerste gedeputeerde op de tussenkomsten van gisteren van de fractieleiders van alle partijen.

Meneer Vercamer u hebt het woord.

DEBATTEN

De voorzitter van de provincieraad hield gisteren nauwlettend de timing van de verschillende sprekers in het oog, waarbij de toespraak die ik namens de deputatie tot deze vergadering mocht richten, als beste geklasseerd werd van de voorbije jaren, (minstens wat betreft de duur). Een constante in de teneur van alle toezpraken is het feit dat ook het budget 2012 een budgettair mooi plaatje laat zien. Er zijn voldoende reserves opgebouwd, die o.m. de zware investering in het nieuwe provinciehuis budgettair verteerbaar maken. Niemand betwist dat de huidige cijfers onze opvolgers zullen toelaten om met een meer dan propere budgettaire lei te starten. Over de mate waarin rekeningcijfers mogen afwijken van budgetten kan gediscussieerd worden, maar persoonlijk vind ik het comfortabeler om een meevallende rekening te hebben.

Ik sluit mij aan bij de conclusie van fractieleider Liebaut dat er in ons land niet veel besturen meer zijn die met zulke gunstige budgetcijfers kunnen uitpakken.

De toespraak van fractieleider Joris was dan wel gelardeerd met historische verwijzingen naar de pest en hoe de Milanezen zich daar tegen wapenden, ik heb vooral het verwijt onthouden dat de deputatie in de greep wordt gehouden door de god Mammon. Wie het budget met een kritische bril bekijkt, weet dat dit verwijt pertinent onwaar is. In quasi alle beleidsdomeinen zet de provincie in op vlakken waar andere bestuursniveaus lacunes laten. Onze recreatiedomeinen, onderwijs, cultuur, welzijn, sociale economie, ... steeds is het beleid er expliciet op gericht om iedere Oost-Vlaming kansen te geven. Langs de andere kant betwist hij onze cijfers niet. En over het resultaat hoor ik geen fundamentele kritiek.

Fractieleider Fiers breekt, als ik het goed begrepen heb, een lans voor deficit spending. Oude wijn in nieuwe zakken,; ik verwijs naar wat daar over gezegd werd de voorbije jaren. Ik herhaal dat naast het feit dat dit voor provinciale en lokale besturen onmogelijk is (het budgettair evenwicht is wettelijk verplicht), het mijn overtuiging is, landdat het voor gelijk welke overheid aartsmoeilijk is om na een succesvolle deficit spending in moeilijke tijden, de buikriem aan te spannen in een fase van hoogconjunctuur. Wat de publieke financiën betreft gaan we liever te

rade bij professor Moesen : niet blind snoeien, maar besparen door de uitgavenstijgingen te beperken tot de inflatie.

Bovendien wil ik met de fractieleider gerust het investeringsprogramma van de voorbije vijf jaar doornemen en met hem vaststellen dat er ondanks de budgettaire orthodoxie toch heelwat investeringen gerealiseerd zijn; ook op het vlak van duurzaamheid, beheersing van wateroverlastouw en natuur enz. Zo wil de Provincie in 2012 reeds 10% van de verbruikte stroom zelf opwekken, wat m.i. een prestatie is om gezien mag worden. Het beleid van deze provincie afdoen als kleine brokjes zonder visie strookt niet met de mening van onze stakeholders die dagdagelijks ondervinden dat het provincialebeleid wel het verschil kan maken. Ik noteer dat inzetten op Oost-Vlaanderen als logistieke regio een historische vergissing is, en ben benieuwd naar Uw Gents programma over de haven.

Toch blijft de deputatie niet blind voor de noodzaak om naar de toekomst toe nog duidelijker te focussen en scherpe beleidskeuzes te maken. Fractieleidster Van der Haeghen stelt terecht dat de interne staatshervorming hiervoor een katalysator kan zijn, maar zeker ook in het kader van de nieuwe beleids- en beheerscyclus zullen scherpere keuzes bijdragen aan een nog herkenbaarder provinciaal beleid, met duidelijke sociale en duurzame accenten. Bij de opmaak van het strategisch meerjarenplan 2014-2019 zal hieraan de nodige aandacht moeten besteed worden.

Fractie leider Beke betreurt met de deputatie het feit dat de interne staatshervorming dreigt uit te draaien op een gemiste kans, met de mogelijke creatie van een vierde bestuurslaag, de bovengemeentelijke instelling. Ik volg hem daarin en herhaal nogmaals mijn pleidooi om de belangrijke en maatschappelijk relevante rol van de provincies niet blind terug te schroeven. Fractie leider Liebaut stelt terecht de vraag naar welke dwingende redenen er zouden kunnen zijn om de inzet van de provincies in sectoren als cultuur of welzijn af te remmen, en meer nog, wie de leeggekomen beleidsruimte wel zal invullen. Hij heeft naar goede gewoonte onze cijfers grondig doorgenomen en stelt terecht dat velen jaloers zouden zijn van onze cijfers en resultaten. Hij stelt meteen ook de vraag naar vorming en begeleiding van onze provinciale

DEBATTEN

vertegenwoordigers in allerlei raden en verenigingen waar ze de provincie vertegenwoordigen. Daar waren in het verleden reeds initiatieven rond, weliswaar met matig succes. Het blijft een belangrijk aandachtspunt.

Het verder uitrollen van onze regiomarketingcampagne in 2012, evenals de communicatiestrategie rond de provincieraadsverkiezingen moet de provincie Oost-Vlaanderen en alles waar ze voor staat met haar troeven in beeld brengen. In een maatschappij waar perceptie vaak belangrijker is dan de realiteit, kan het belang van onze communicatie niet onderschat worden. In deze optiek bieden de budgetbesprekingen ook een uitgelezen kans om het volledige provinciale beleid in een positieve sfeer te bespreken en een duidelijk signaal te geven dat de rol van het provinciale niveau in geen geval uitgespeeld is. De deputatie is er van overtuigd dat de budgetbespreking 2011 –budget 2012- meteen ook een uithangbord is van wat de provinciale democratie betekent.

Conclusie: de cijfers worden helemaal niet betwist. Integendeel. De oppositie probeert er handig omheen te fietsen. De ene met een verhaal uit de middeleeuwen, de andere met een Oeso-studie en een verhaal over “deficit-spending”.

De fractieleiders uit de meerderheid hebben de cijfers concreet bekeken en suggereerden accenten voor de komende jaren. Ze zijn fier op de gevoerde politiek en terecht!

Namens de deputatie blijf ik met vertrouwen de goedkeuring vragen van ons budget 2012.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Vercamer.

Dan gaan we het woord geven aan de raadsleden.
Meneer Fiers, vraagt gij het woord? Neen, het is goed.
We gaan beginnen met de raad.
We gaan de raadsleden de kans geven om te spreken.
Is het goed? Meneer Fiers.

De heer Fiers

Voorzitter, ik dacht dat ook de oppositiefractieleiders nog de kans kregen om een laatste...

De heer voorzitter

U vraagt het woord. Dan krijgt u het.

De heer Fiers

Ik dacht dat het een andere volgorde ging zijn.

De heer voorzitter

Allez, vooruit. Ge hebt het woord.

De heer Fiers

De repliek is al een antwoord. Ik vond het wel interessant wat eerste gedeputeerde Vercamer vandaag op mijn tussenkomst – en die van andere fractieleiders, maar u zult het mij vergeven dat ik op de repliek aan andere fractieleiders niet veel te vertellen heb – aan interessante beschouwingen had, waar ik toch graag nog een reactie aankleef. “Het mooiste budget van alle besturen,” citeert u iemand. U vult lacunes aan voor andere besturen. Die twee hangen natuurlijk een beetje samen, op het ogenblik dat een intermediair bestuur, wat de provincie is, tussen Vlaanderen federaal en lokale besturen, de gemeentebesturen... Als wij lacunes invullen dan is het wel leuk, want u mag kiezen wat u doet. En als het objectief dan een mooi budget is, dan is er weinig druk op de provincie om daar ook mee af te komen. Dat is natuurlijk een politieke keuze die men daar gemaakt heeft. U weet dat de keuze die wij zouden maken iets, hoe moet ik het zeggen, iets vooruitstrevender zou zijn, iets verdergaand wat budgettaire implicaties betreft. Wat het verhaal van *deficit spending* betreft, daar kom ik nu maar op terug. Ik denk dat ‘we agree to disagree’. Misschien dat ik u in de wandelgangen probeer eerst te overtuigen dat het niet gaat over de wettelijkheid maar over de opportuniteit. Maar dat is dan een discussie die wellicht de raad minder interesseert. Ik wil nog eventjes stilstaan bij het puntje dat mij emotioneel nog het meeste raakt, dat zijn de investeringen in duurzame ontwikkelingen, waar u een citaat stelt, namelijk het plan om in 2012 10% van de verbruikte energie zelf op te wekken. Dat klinkt natuurlijk niet slecht. Maar als u weet dat bedrijven die de benchmark zetten - ik weet dat u niet houdt van Engelse termen, maar u hebt zelf gisteren gezegd ‘management in the picture’, dat is allemaal Engels, en dan mag iedereen hier van alles beweren, in elke taal –, dat zij op dit ogenblik al zover zijn dat zij zichzelf helemaal voorzien van energie en CO₂-neutraal zijn, dan mogen wij ook best wel wat vooruitstrevender zijn en dan mogen wij daar wat ambitieuzer in onze timing op zijn. Wij hadden dat gekund nu, ook in het laatste jaar van de legislatuur. De kiezer zou u daar wellicht zelfs voor beloond hebben. U doet dat niet. Wij zullen daarmee natuurlijk ook naar de kiezer trekken, dat u dit niet gedaan hebt. U zegt: “De stakeholders vinden het allemaal goed wat wij op dit moment aan het doen zijn”. Ik durf dat eigenlijk ook te betwijfelen. Er is denk ik een pak stakeholders dat daar wat minder enthousiast over is. In het brede domein van de natuurverenigingen denk ik dat het wat tegenvalt. Als provincie waar we bijvoorbeeld de aankoop van natuurgebieden niet meer betoelagen. Als een vereniging die zich bezighoudt, zoals het VBV, met bosuitbreiding ook met ons constant debatteert dat wij op dat vlak eigenlijk achter de feiten aanhollen en helemaal geen voorbeeldfunctie vervullen, dan denk ik dat u dat moet relativeren. Laatste opmerking: het is natuurlijk interessant wat Gent met zijn haven gaat doen en de implicaties daarvoor voor de logistieke ambities van de provincie Oost-Vlaanderen. Natuurlijk zijn wij voor watergebonden vervoer. Dus dat gaan we met veel belangstelling lezen. Maar toch zullen de accenten die gelegd worden in wat Groen! daarover wil – u verwijst wellicht naar het feit dat er op dit moment een joint venture in de maak is tussen de progressieve partijen in Gent – dan zal dat inderdaad verschillen van wat de VLD daarvan voorstelt. Dat lijkt mij redelijk evident. Maar dit is er niet het forum voor. Dat zal op een andere plaats worden bediscussieerd. Wij hebben nog veel kansen om ons best te doen. Laat ons dat ook doen op de domeinen waar wij zelf de beslissingsbevoegdheid hebben. Dank u wel.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Meneer Fiers, we zijn wel in Gent. Maar dit is niet de Gentse gemeenteraad.
Meneer Vercamer, hebt u daar nog iets over te zeggen?
Dank u wel. Dan gaan we van start.

Ik stel voor meneer Vercamer, met uw goedkeuring, dat we de eerste dertien tussenkomsten over landbouw houden, dat u dan antwoordt en dan de andere - communicatie, logistiek, financiën en griffie - ook samen nemen.
Is dat goed?

LANDBOUW

De heer voorzitter

Dan gaan we van start met mevrouw Kathleen Hutsebaut, die al gesproken heeft vandaag. Heel kort, in haar micro, maar voor de raad.

1. LANDBOUW EN TECHNIEK – WELKE RESULTATEN KUNNEN WORDEN VOORGELEGD EN WELKE ACTIES ZULLEN ER NOG WORDEN GEREALISEERD IN VERBAND MET EROSIEBESTRIJDING?

Mevrouw de burgemeester van Zingem, u hebt het woord.

Mevrouw Hutsebaut

Voorzitter, gedeputeerde, collega's. In de strijd tegen bodemerosie in de Vlaamse Ardennen werd in 2009 gestart met het LEADER-project Kenniscirkels Erosie. Na een eerste fase van informatieverzameling lanceert het Steunpunt Erosie nu een oproep aan de landbouwers die hun ervaring met de collega's willen delen. Met een aanpak vanuit de landbouwsector zelf wil men de erosieproblemen in de Vlaamse Ardennen aanpakken. Het is immers de landbouwer en niet de overheid die de meeste voeling heeft met de landbouwgronden. Welke resultaten kunnen voorgelegd worden en welke acties zullen in de toekomst nog gerealiseerd worden?

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

De tweede, meneer Geert De Roo.

2. ENKELE ALGEMENE OPMERKINGEN AANGAANDE LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Meneer De Roo het verbaast mij maar toch krijgt gij het woord over dit thema.

De heer De Roo

Dank u wel meneer de voorzitter. Dames en heren, geachte collega's, meneer de griffier. Vaak zijn er nog altijd mensen die denken dat onze Vlaamse landbouw op sterven na dood is. Voor hen is boeren in deze contreien een marginale nevenactiviteit. Boeren is in ons land ondanks onze geografische beperkingen toch nog altijd een van de belangrijkste economische activiteiten. De land- en tuinbouwers evolueren meer en meer naar echte bedrijfsmanagers en de sector is een hoogtechnologisch gebeuren geworden. En wat wij zeker niet mogen vergeten is dat de hele keten afhankelijk is van de hoogkwalitatieve producten die de sector aflevert. Het departement Landbouw en Visserij geeft elk jaar het agro - handelsrapport uit. De cijfers in dit

rapport leren ons dat de uitvoer van landbouwproducten jaar na jaar stijgt. De uitvoer bedroeg vorig jaar ruim 32 miljard euro. Zo is Vlaanderen de grootste uitvoerder op wereldvlak van diepvriesgroenten en van aardappelproducten. De sierteelt in Oost-Vlaanderen geniet eveneens wereldfaam. Het is dus duidelijk dat onze land- en tuinbouwproducten een afzet kennen over de hele wereld. Zelfs China wordt steeds een grotere afnemer. Het ligt misschien aan de Oost-Vlaamse contacten. Hoewel het landbouwbeleid vooral mondiaal en Europees bepaald wordt, zijn er voor de lokale besturen zoals de provincies belangrijke opdrachten weggelegd. Van daaruit heb ik enkel aandachtspunten. De provincie heeft een medezeggenschap inzake de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur. Ik weet het, ik kom er ieder jaar op terug. De actiegebieden, of met andere woorden, de gebieden die nog steeds herbevestigd zijn of nog steeds in een schemerzone zitten, zijn momenteel echt wel probleemgebieden voor de landbouwers. Want in die gebieden is er geen rechtszekerheid. Daar moet duidelijkheid komen. Ik geef een voorbeeld uit de praktijk. Drongengoed-Burkel is een dergelijk actiegebied. Vroeger had het een andere naam. Men heeft dat na een jaar of vier terug uit de kast gehaald en het kaartje van een goede duizend hectaren aangeduid als actiegebied. Waarvan we eigenlijk zeker zijn dat daarvan plusminus 400 ha terug in de toekomst herbevestigd zullen worden als landbouwgebied. De grondprijzen in gans dit gebied zijn eigenlijk gehalveerd omdat het nu momenteel geen echte landbouwgrond is. Wie wil stoppen, krijgt geen eerlijke prijs. In dit gebied zitten heel wat mensen die straks met pensioen gaan of die eigenlijk al met pensioen zouden gaan en hun bedrijf is momenteel op de helft van de prijs gevallen. Een beetje een Dexia-verhaal als je het mij vraagt. Wat mij ook tegen de borst stuit, is dat het mogelijk is dat natuurverenigingen gesubsidieerd worden voor aankoop van landbouwgrond en herbevestigd landbouwgebied of in gebieden die in nieuwe uitvoeringsplannen voor landbouw zijn voorzien. Als men zones voor landbouw vastlegt en daar studies voor maakt en daar veel geld voor betaalt, zou de overheid zich ten minste moeten houden aan de afspraken en niet toelaten dat belastinggeld wordt gebruikt om in landbouwgebieden natuuraankopen te laten doen. Ik wil daar geen polemieken voeren, maar het is een vaststelling en ik vind het toch een beetje een rare bedoening.

Het tweede puntje: de provincie heeft volgens mij nog altijd een coördinerende rol naar de plaatselijke besturen. En graag zou ik de stand van zaken van het landbouwloket eens horen. In de begroting werd een bedrag voorzien voor boerenbeheer van het landschap. Zorg voor het landschap is echter ook een deel van de bedrijfsvoering. Op elk landbouwbedrijf is er altijd wel een deel van de bedrijfsoppervlakte voorzien voor landschapselementen. Die leveren een bijdrage, een belangrijke bijdrage tot het landschap. Een goed beheer kan een meerwaarde bieden niet enkel voor het landschap maar ook voor de landbouw als sector.

Een ander punt: we hebben in het verleden als provincie ook steeds ingezet op biologische land- en tuinbouw. Het aantal bioboeren stagneerde rond de jaren 2007/2008. En toch bleek en blijkt er steeds dat in Vlaanderen de vraag naar bioproducten groter is dan het aanbod. Er is dus nog altijd een gat in de markt. Mijn vraag is of we dit kunnen invullen. Een correcte informatie, duidelijke communicatie, individueel advies en een sterke begeleiding zijn belangrijk en nodig om de boeren met interesse te laten omschakelen. Ook hier kan de provincie Oost-Vlaanderen haar steentje bijdragen.

De sierteelt in Oost-Vlaanderen is een uithangbord voor onze provincie. Het Proefcentrum voor de Sierteelt in Destelbergen kan naar de telers toe een belangrijke rol spelen. Gebeurt de werking van het Proefcentrum voor de Sierteelt (PCS) wel in overleg met de sector, voldoende in overleg met de sector? De mensen die in de praktijk staan, weten toch vaak waar het schoentje wringt. Dus is het van belang de sector voldoende te betrekken in de werking van het PCS.

De land- en tuinbouw zijn voor onze provincie nog altijd van groot belang. Als provinciaal bestuur leveren wij dan ook nog altijd een grote bijdrage aan de sector. Ons milieu en ons landschap kunnen aan onze maatschappij niet voorbij. Het is daarom goed dat wij als bestuur, samen met de sector, bouwen aan het landschap en werken aan waterkwaliteit. Het imago van de landbouw is stukken beter dan in het verleden. Landbouwenductie heeft daar zijn steentje toe bijgedragen en ook de provincie heeft daar een steentje toe bijgedragen. De landbouwsector heeft het echter niet altijd gemakkelijk. En de niet-rendabele bedrijven moeten de deuren sluiten. Dit is het gevolg van de schaalvergroting van de landbouw. Wil men iets bereiken op Europees of op wereld-landbouwvlak, dan heeft het ook zijn gevolgen. Hiervoor biedt de vzw Boeren op een Kruispunt sommigen hulp om op een waardige manier uit de sector

DEBATTEN

te stappen. Boeren en burgers moeten samen ijveren voor een platteland dat een centrale rol aan de landbouw toekent. Want er is geen platteland zonder rendabele landbouwbedrijven. Het is dus goed dat ook daar de provincie toe bijdraagt. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer De Roo.

De volgende tussenkomst is er een van mevrouw Nicole Van Duyse over hetzelfde landbouw- en plattelandsbeleid algemeen.

3. VRAAG NAAR REALISATIE LANDBOUWNUTTIGHEIDSSTUDIES

Mevrouw Van Duyse u hebt het woord.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel voorzitter. Collega's. In de beleidsnota van 2012 is sprake van het opmaken van gebiedsgerichte landbouwontwikkelingsplannen of landbouwnuttigheidsstudies. Ik veronderstel dat deze studies moeten helpen de ontwikkelingskansen van land- en tuinbouwzetels en agrarische aanverwante sectoren te behouden en te bevorderen in bepaalde gebieden. Het is dan ook nuttig te ondersteunen met het nodige onderzoek. Maar mijn vraag hierbij is: Op welke wijze zal deze actie worden gerealiseerd? Waar en wanneer wordt dit instrument ingezet en met welk doel? Wordt het ook systematisch ingezet bij de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen die dus de provincie opstelt en waarbij soms grotere oppervlakten agrarisch gebied worden ingenomen? Of werkt men hier verder met de landbouweffectrapporten? Is hierbij ook een ruime inbreng van de verschillende belanghebbenden voorzien en zal hierbij overleg gepleegd worden met de betrokken sectoren? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. Ik zal niet zeggen blijf staan, maar blijf zitten. Ook de vierde vraag is een van u.

4. HOE KAN DE PROVINCIE DE KORTE KETENINITIATIEVEN MEE ONDERSTEUNEN EN STIMULEREN?

Mevrouw ga door alsjeblieft.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel. Het belang van de Korte Keten in Vlaanderen neemt steeds toe. De term verwijst naar afzetsystemen waarbij producent en consument rechtstreeks met elkaar in contact komen. De boerenmarkten en de thuisverkoop op de hoeve zijn ondertussen wel gekend bij de consument. Maar steeds vaker worden hoeveproducten verkocht via groente-abonnementen, voedselteams, automaten, zelfpluk enzovoort. Deze vorm van afzet is duurzaam omdat het garant staat voor een eerlijke prijs, weinig voedselkilometers en herstel van lokale contacten en samenwerking. Op Vlaams niveau werd onlangs het strategisch plan voor de Korte Keten voorgesteld, dat een aantal knelpunten op dit gebied wil wegwerken. Ondertussen hebben wij ook een uitnodiging ontvangen van de Vakgroep Landbouw, Platteland en Visserij van de Scheldemondraad voor hun jaarlijkse themadag die nu juist gaat over de kracht van de Korte Keten. Informeren, sensibiliseren en inspireren blijft hierbij belangrijk. Daarom de vraag: Hoe

kan en zal de provincie de Korte Keteninitiatieven nog verder mee ondersteunen en stimuleren?
Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

De vijfde tussenkomst, meneer Fiers.

5. WAT MOET MEN VERSTAAN ONDER BIJVOORBEELD DUURZAME GLASTUINBOUW EN NATUURLIJKE LANDBOUW? VINDEN WERKELIJK DUURZAME INVALSHOEKEN ZOALS BIOLOGISCHE LANDBOUW EN VEGETARISME HIERIN PLAATS?

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u voorzitter. Ik had bijna kunnen zeggen dat u mijn vraag al hebt voorgelezen. Ik hoef niets meer te doen. Maar dan zou ik andere provincieraadsleden uit het verleden citeren en dat ik durf ik hier niet.

Ik heb met veel belangstelling geluisterd naar een paar voorgaande sprekers die een aantal standpunten hebben vertolkt waar ik mij alleen maar kan achter scharen. Ik heb gisteren in mijn toespraak al verwezen naar de Korte Keten en het pleidooi van collega De Roo voor biologische landbouw kan ik natuurlijk ook alleen maar ondersteunen. Het kadert een beetje in de vragen die ik hierover had. Vanuit de invalshoek dat ik, in tegenstelling tot anderen misschien, eigenlijk niet inzie wat de tegenstelling zou kunnen zijn tussen groen en landbouw. Omdat dit vaak een gemeenschappelijke zaak is. Het gaat over de bescherming van open ruimte; het gaat over ruimtegebruik. Natuurlijk zijn wij niet degenen die grote voorstander zullen zijn van agro-industrie, de grote industriële en vervreemdende toepassingen die worden gemaakt, maar wel van de kleinschalige landbouwer die moet leven van zijn akker. Ik denk dat we daar alle initiatieven helemaal moeten steunen en ik denk dat we daar als provincie een mooie rol hebben op het ogenblik dat andere overheden in gebreke blijven. Dit is nu een van de lacunes waar wij kunnen induiken. In dat verband heb ik mij een beetje verbaasd over een deel woordgebruik, in die zin dat overall in de beleidsnota te pas en te onpas de term 'duurzaam' wordt gebruikt. Dan kan je dat natuurlijk, dat wordt dan een containerbegrip, in zeer veel betekenissen gaan gebruiken. Ik wil daar wat verduidelijking over. Wat wordt in deze concrete context daarmee bedoeld? Het verheugt mij dat uit de fractie van de eerste gedeputeerde toch wel een aantal scherpe aanwijzingen in dat verband al worden gegeven. Want daar kwamen nu een aantal nieuwe of relatief nieuwe ideeën boven water. Wat is duurzame glastuinbouw? We hebben het daar al zijdelings wat over gehad, maar graag had ik dat nog wat uitgepuurd gezien. We hebben de nieuwe term 'natuurrijke landbouw'. In welke mate stemt dat overeen met duurzaam? Wat zijn de verschillen en wat zijn de gelijkenissen? Wat gaan we doen met een aantal deeltjes van landbouw of terreinen die raken aan landbouw en die overduidelijk een stimulans zouden kunnen betekenen? Biologische landbouw, maar daar ben ik al niet meer alleen met mijn vraag. Maar dan ook gezien het incident dat hier nog niet zolang geleden heeft plaatsgevonden, rond vegetarisme en landbouw. De landbouwsector en zeker in de Korte Keten, dat verhaal gaat heel goed samen met het verhaal van het vegetarisme. Er zijn wat akkefietjes geweest in het recente verleden tussen de landbouwsector en de drukkingsgroepen die zich daarmee bezighouden. Misschien moeten we van de bevoegde gedeputeerde horen hoe in dat verband wat initiatieven zich kunnen ontplooiën die dat in een positiever daglicht zullen stellen. Dank u wel.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Dank u wel meneer Fiers.

Dan de rubriek 'Landbouwschappelijke kwaliteit verbeteren', een tussenkomst van mevrouw Maria Verheirstraeten.

6. WELKE DOSSIERS WERDEN DOOR DE PROVINCIALE KWALITEITSKAMER VAN OOST-VLAANDEREN BEHANDELD EN OP WELKE WIJZE ZAL IN DE TOEKOMST WORDEN GEWERKT?

De heer voorzitter

Mevrouw u hebt het woord.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u voorzitter. In functie van bouw- en infrastructuurprojecten die mee gefinancierd worden door de Oost-Vlaamse en Europese middelen, onder andere in het kader van het programma voor plattelandontwikkeling, worden projecten begeleid in het streven naar een goede ruimtelijke kwaliteit op het platteland. De zorg voor ruimtelijke kwaliteit is uiteraard zeer belangrijk. Via de herhaling van straten en pleinen, het herbestemmen van historische publieke gebouwen, het ontwikkelen van recreatieve wandel- en fietsroutes kan de publieke ruimte van het platteland aantrekkelijk worden en zo de uitwisseling tussen verschillende maatschappelijke groepen stimuleren. Dan is mijn vraag: Welke dossiers werden door de kamer behandeld en op welke wijze zal er in de toekomst verder gewerkt worden?

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Mevrouw Van Duyse nogmaals.

7. VRAAG NAAR AANPAK EN VOORZIEN VAN BIJKOMEND BUDGET MET BETREKKING TOT LANDSCHAPSBEDRIJFSPLANNEN

Mevrouw.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel. Het is in 2012 ook voorzien dat de dienst Landbouw en Platteland extra aandacht wil besteden aan het stimuleren van de uitvoering van landschapsbedrijfsplannen. Zoals iedereen ondertussen wel weet is landbouw een van de belangrijkste gebruikers van de open ruimte en heeft zo een belangrijke rol te vervullen in het beheer van het landschap. Het is dan ook lovenswaardig dat de provincie wil helpen om de landbouwers te ondersteunen bij de landschappelijke inplanting van hun bedrijven en het kwalitatief opwaarderen van het omliggende landschap. Het doel van een dergelijk landschapsbedrijfsplan is meer kans te geven aan de fauna en flora op het landbouwbedrijf en het beter te integreren in het omliggende landschap. Dit gaat eigenlijk verder dan de vroegere erfbeplantingsplannen. Verfraaiing van het landschap kan op termijn meehelpen om ook meer recreanten naar het buitengebied te lokken, wat dan weer extra dynamiek kan geven voor hoevertoerisme en thuisverkoop. Bij de uitvoering van deze plannen hebben zowel de landbouwsector als het landschap te winnen. Daarbij de volgende vragen: Hoe zal men dit nu concreet aanpakken? Worden er bijvoorbeeld samen met de landschapsarchitect individuele landschapsbedrijfsplannen opgesteld? Of gaat het om adviesverlening en stimulering van de uitvoering van deze plannen? Wordt hiervoor ook

samengewerkt met de gemeenten en is hiervoor bijkomend budget ter beschikking? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Onder de rubriek 'Gebiedsgerichte werking begeleiden', een tussenkomst van mevrouw Annick Willems.

8. WAT GEBEURT ER MET DE OVERGEBLEVEN PROVINCIALE COFINANCIERING VAN DE PROJECTEN BINNEN PDPO 2

Mevrouw u hebt het woord.

Mevrouw Willems

Voorzitter, gedeputeerden, collega's. Sedert 2007 loopt PDPO II, het programmadocument voor plattelandontwikkeling 2007-2013. Dankzij de steun van Europa, van Vlaanderen en de provincie Oost-Vlaanderen wordt er heel wat gerealiseerd op het Oost-Vlaamse platteland. 2012 is binnen de huidige programmaperiode het laatste oproepjaar binnen As 3 om projecten vast te leggen binnen het budget 2013. Voor beide LEADER-gebieden PDPO As 4 worden ook de laatste oproepen georganiseerd. En in 2010 en 2011 zijn er bovendien al heel wat projecten afgelopen. Daarom is mijn vraag: Wat gebeurt er met de overgebleven cofinanciering, het niet-bestede budget van deze projecten? Komen deze op een of andere manier ook nog naar het platteland? En wat met de provinciale cofinanciering?

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Onder de rubriek 'Bestrijding overlast bezorgers optimaliseren', meneer De Roo.

9. BELANG VAN DE SAMENWERKING AANGAANDE DE BESTRIJDING IN DE GRENSGEBIEDEN.

Meneer De Roo u hebt het woord.

De heer De Roo

Dank u wel meneer de voorzitter. Dames en heren, geachte collega's. Het is van belang dat we overlastbezorgers zoals men dat noemt, zoals de muskusrat en de exoten zoals waternavel, kunnen beheersen. Voor degenen die het niet kennen, waternavel is een waterplant die zeer snel een groot wateroppervlak kan bedekken. Daardoor vormt hij een potentieel probleem. De waterafvoer kan door de enorme plantenmassa ernstig worden gestremd. Bij een piekafvoer kunnen de planten daarbij losraken en zich ophopen bij bruggen, dammen, enzovoort. Door afsluiting van het wateroppervlak kan zuurstofloosheid en dus vissterfte optreden. Wanneer het water helemaal dichtgroeit, vormt dat ook een probleem voor recreanten zoals hengelaars en kanovaarders. De grote waternavel kan inheemse plantensoorten verdringen. De exoten kunnen de veiligheid in het gedrang brengen en de inheemse en natuurlijke biotopen verstoren. Muskusratten kunnen ziektes en plagen overbrengen en grote schade veroorzaken. Ik weet, RATO is daar allemaal mee bezig. De bestrijding verloopt bij ons wel goed. Maar mijn vraag is: Is er voldoende overleg met de grensoverschrijdende gebieden zoals aan de grens met

DEBATTEN

Nederland, de andere provincies bijvoorbeeld? Als de rattenvangst stopt aan de grens, komen er heel zeker steeds nieuwe bij ons. Dat kan toch ook de bedoeling niet zijn. Dus overleg hieromtrent lijkt mij noodzakelijk. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Rubriek 'Best beschikbare technieken ondersteunen'.
Mevrouw Phaedra Van Keymolen.

10. VRAGEN OMTRENT RATIONEEL WATERGEBRUIK.

Mevrouw.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u voorzitter. Collega's. Mijn tussenkomst gaat inderdaad over rationeel watergebruik in de landbouwsector. Water is een kostbaar goed en wordt steeds schaarser wereldwijd. Dat is geen nieuws. De land- en tuinbouw hebben een belangrijke invloed op de kwaliteit van grond- en oppervlaktewater, ondermeer ten gevolge van emissie van nutriënten en gewasbeschermingsmiddelen. De overheid legt steeds meer de nadruk op duurzaam waterbeheer. Hier is het woord 'duurzaamheid' terug. Hierdoor wordt integraal waterbeheer ook een belangrijke doelstelling van de provincie Oost-Vlaanderen. De provincie heeft gedurende verschillende jaren geïnvesteerd in verantwoord en efficiënt afvalwaterbeheer op landbouwbedrijven. Duurzaam waterbeheer vraagt van de bedrijfsleiders inspanningen om efficiënte technieken voor hemelwatergebruik, irrigatie, waterbehandeling, waterontsmetting, waterzuivering, waterhergebruik en andere toe te passen. Mijn vraag is dan ook of er nog aspecten van waterzuivering zijn die nader bekeken moeten worden in functie van de optimalisatie van het integraal waterbeheer op de landbouwbedrijven en op welke manier dit dan wordt ingevuld? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Rubriek 'Dynamische multifunctionele buitengebiedontwikkeling'.
Het is een tussenkomst van de heer Johan Beke.

11. VRAAG NAAR UITLEG OMTRENT FINANCIERING VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ.

Meneer Beke u hebt het woord.

De heer Beke

Dank u wel voorzitter. Enigszins sluit ik aan bij wat vorige collega's al hebben gesteld. Het Oost-Vlaams buitengebied ontwikkelen als dynamische en multifunctionele ruimte is het werk van vele actoren. Via de techniek van projectoproepen wordt ingezet in het volledige Oost-Vlaamse buitengebied. Er is al gesproken over de PDPO-projecten. Ik heb het hier over As 3, over afgebakende deelgebieden PDPO As 4, LEADER Meetjesland, Leie en Schelde en LEADER Vlaamse Ardennen. Samen met Europa en Vlaanderen zorgt Oost-Vlaanderen dus voor die financiële middelen daartoe. "De afstemming ervan op lokaal, regionaal, provinciaal,

interprovinciaal en Vlaams verband en in Europese partnerschappen wordt gecontinueerd,” zo lezen we in onze beleidsnota. De inhoudelijke voorbereiding voor de programmaperiode 2014-2020 is dan ook gestart. Met andere woorden, als we dat samenvatten, dan is een van onze belangrijke streefdoelen een leefbaar platteland uit te bouwen voor alle plattelandsactoren. In het bijzonder wordt het samengevat in het dynamische begrip ‘dynamisch multifunctioneel buitengebied ontwikkelen’. En hiertoe worden aanzienlijke bedragen ingezet, ook vanuit onze provincie, vooral voor een van die actoren, de Vlaamse Landmaatschappij. Dit als een betaling van het Oost-Vlaamse aandeel aan financiering voor plattelandsprojecten in uitvoering van het plattelandsbeleid PDPO. Mijn vraag is: Over welke projecten gaat het dan concreet wat betreft die Vlaamse Landmaatschappij? Waar zullen die dan plaatsvinden? En kan de bevoegde gedeputeerde omtrent dit geheel, maar het zal ook aansluiten bij wat de vorige collega’s hebben gesteld, wat meer uitleg geven? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Beke.

‘Kennis van landbouw en platteland bevorderen en het imago van landbouw en platteland verbeteren bij de burgers’.

Dit is een tussenkomst van Luc Lampaert.

12. VRAAG NAAR EVENTUELE AANDUIDING NIEUWE PLATTELANDSDICHTER VOOR 2012.

Meneer Lampaert.

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter en meneer de griffier. Dame en heren gedeputeerden, waarde collega’s. Een stadsdichter of een dorpsdichter is een dichter die door een bestuur van gemeenten, dorp of stad wordt aangesteld om gedurende een zekere tijd gedichten te schrijven over die stad, over dat dorp en over die gemeente en de gebeurtenissen die er plaatsvinden. Er zijn uiteenlopende redenen waarom een stadsdichter wordt aangesteld. Hij of zij moet in de meeste gevallen gedichten schrijven, dat is nogal duidelijk, die kunnen worden voorgedragen bij officiële gebeurtenissen in die gemeente, bijvoorbeeld bij huldigingen, manifestaties of openingen. Hij of zij moet gedichten schrijven met actueel nieuws in de gemeente en op een ludieke en kritische wijze de zaken belichten. Die gedichten kunnen ook voorgedragen worden bij officiële gebeurtenissen of gepubliceerd worden in tijdschriften die voor de inwoners van die gemeente of stad toegankelijk zijn. In alle geval dragen zij bij aan aandacht die nodig is voor poëzie en de aandacht die de gemeentelijke bevolking daarvoor moet hebben. Enfin, het is een levende promotie voor de poëzie, voor de dichtkunst. In Vlaanderen heeft men nogal wat stads- en dorpsdichters. Men heeft er in Antwerpen, in Brussel, in Damme, ja zelfs in Deinze, Diest, Doel, Galmaarden, Gent, Halle, Ninove en Opwijk. En ik verontschuldig mij bij de gemeenten die ik zou vergeten hebben. Maar internet leerde mij dat er daar wel zijn. Maar Antwerpen, het doet soms pijn voor een Oost-Vlaming om dat te moeten toegeven, was toch wel de eerste stad met een stadsdichter. Na Tom Lanoye, door iedereen gekend, over Bart Moeyaert, uiteindelijk Joke Van Leeuwen, is het nu Peter Holvoet-Hansen, die de scepter zwaait in Antwerpen. Maar Oost-Vlaanderen, provincie Oost-Vlaanderen bleef niet achter. Sinds 2010 loopt een vrij uniek initiatief van de provincie Oost-Vlaanderen. Met de aanstelling van een Oost-Vlaamse plattelandsdichter wil de provincie de verhoogde aandacht schenken aan het platteland en de relatie tussen de stad en het platteland en streven naar genuanceerde kennis en beleving van het platteland. Hulde aan het platteland. Het kan niet mooier klinken. Zeker vandaag, als we zien hoe vaak dit platteland wordt bedreigd door brede kanalen, hoogspanningsleidingen, gevaarlijke industrie, noem maar op. Het platteland is belangrijk voor deze provincie, zeker als ik zie hoeveel lokale plattelandsmandatarissen deel uitmaken van deze provincieraad. Naar analogie met de stadsdichters stelde de provincie dus een plattelandsdichter aan om door

DEBATTEN

middel van poëzie diverse facetten van het Oost-Vlaamse platteland te belichten. De dichter werd in principe aangesteld voor een periode van twee jaar. De fameuze plattelandsdichter van Oost-Vlaanderen heeft in 2010 en 2011 een aantal, ik denk een achttal, gedichten geschreven die verschillende facetten van het platteland belichten. Daarbij kreeg de dichter, hoe kan het ook anders, de volledige artistieke vrijheid. Ik zou het ook niet anders gewild hebben. Gedichten werden op een herkenbare en creatieve manier verspreid zodat het ambt van plattelandsdichter een duidelijke invulling en zichtbaarheid kreeg. Het staat ook vermeld op de website van de provincie. Lut De Block heet ze. Zij is de plattelandsdichter van 2011. Mijn vraag aan de gedeputeerde is: Zijn er nog acties gepland aangaande dit initiatief? Zal er in 2012 opnieuw een plattelandsdichter zijn? Een nieuwe, of zal het dezelfde zijn? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Lampaert. Vandaag heb ik veel geleerd van u. Ik wist niet dat dit bestond. Dus ik beken dat. Ik ben ook niet van het platteland.

De laatste tussenkomst in Landbouw en Platteland en Tuinbouw is van de heer Marc Joris die zich zal beperken natuurlijk tot het onderwerp.

13. WAAROM WERDEN DE SUBSIDIES VOOR HET PLATTELANDSCENTRUM VAN MEETJESLAND, GROENE ZORG OOST-VLAANDEREN VZW EN POM TERUGGESCHROEFD?

Meneer Joris u hebt het woord.

De heer Joris

Dank u. Bij dit onderwerp voel ik mij niet sterk genoeg om ver buiten de gebaande paden te gaan. Dus ge kunt gerust zijn. De subsidies voor Plattelandscentrum Meetjesland, Groene Zorg Oost-Vlaanderen vzw en POM in het kader van het EFRO-project Duurzame Glastuinbouwclusters, werden ingrijpend teruggedroefd. In het meest extreme geval zelfs tot de helft van het bedrag voorzien in het budget 2011. Waarom? De meeste andere gelijksoortige subsidies bleven ongeveer gelijk of ze stegen zelfs lichtjes. Maar hier is een duidelijke trendbreuk in omgekeerde richting. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Joris, ga zo door, hè. In de toekomst bedoel ik. Dat is nu ter zake en goed verstaanbaar. Dat geeft aan de gedeputeerde de kans om te antwoorden.

Meneer gedeputeerde, wilt u op de eerste dertien tussenkomsten over Platteland, Landbouw en Tuinbouw tussenkomen? U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, collega's. Mijn volgorde was anders dan de uwe. Ik ben begonnen met antwoordjes memoreren, opschrijven, documentatie zoeken naar gelang de vragen binnenkwamen. Die wijkt wat af van het definitieve scenario. Maar ik ga proberen het goed te volgen en ik denk dat ik op alle vragen een antwoord kan formuleren in de mate van het mogelijke. Dat zal niet perfect zijn, maar we doen toch een poging om zo volledig mogelijk te zijn. Maar mijn volgorde wijkt wat af.

Ik begin met wat aangekondigd was als een algemene tussenkomst van Geert De Roo, maar die uiteindelijk toch een specifieke tussenkomst bleek te zijn. Hij heeft twee heel concrete

vragen gesteld in die vrij uitgebreide tussenkomst. Voor het overige, neem mij niet kwalijk voorzitter van de commissie, hebt u een aantal beschouwingen gegeven waarmee ik het eens ben. Dat is ook niet verwonderlijk. We kennen elkaar al lang. Maar u hebt het ondermeer over aankopen van gronden in landbouwgebied door natuurverenigingen. Soms is dat een wild verhaal. Het is goed dat dit eens gezegd wordt en dat er vragen rond gesteld worden. Want het lijkt mij niet waarschijnlijk dat subsidies gegeven worden voor aankoop van gronden en herbevestigd agrarisch gebied om die dan als natuurgebied te gaan beheren. Dat zou eigenlijk niet correct zijn. Ik weet wel dat in het verleden het af en toe is gebeurd dat ook door ons als provincie, meestal waren het dan kleine stukjes die paalden aan eigendommen van ons, ingekocht werden, maar waarvan we eerst nagegaan hadden of zij inderdaad nuttig waren voor landbouwgebruik en of zij al of niet deel uitmaakten van een leefbaar landbouwbedrijf. Maar de regel is dat in herbevestigd agrarisch gebied geboerd moet worden. De herbevestigde agrarische gebieden zijn gebieden waar de landbouw vandaag al een duidelijke hoofdrol heeft en waar natuurbeheer trouwens niet op de agenda bleek te staan. Anders zouden ze niet herbevestigd zijn als agrarisch gebied want u weet dat dit op zich al een moeilijke operatie is en dat we op dit moment meer dan een derde van hetgeen op het gewestplan staat, moeten herbevestigen. Er is nog maar twee derde herbevestigd. Indien er een RUP, na uitgebreid overleg en aanvaardbare consensus, zou bereikt zijn tussen landbouw en natuur, kan het toch niet de bedoeling zijn om het landbouwgebied voor natuurdoeleinden aan te kopen. Maar als u daar concrete voorbeelden van heeft, waar wij als provincie bij betrokken zijn, dan zal ik die gaarne kennen om daarover overleg te organiseren, indien nodig.

Uw tweede heel concrete vraag ging over de coördinerende rol naar plaatselijke besturen en – dat komt straks nog ergens ter sprake - het landbouwloket. Wel het landbouwloket blijft een aanspreekpunt voor lokale besturen voor allerlei vragen over landbouwonderwerpen. Wij hebben in de loop der jaren een aantal gemeentelijke landbouwcontacten uitgebouwd. Die worden regelmatig gecontacteerd en aangeschreven voor studiedagen of demonstraties die door onze dienst Landbouw en Platteland, hetzij zelf georganiseerd hetzij mee georganiseerd worden. Nieuwe publicaties verdelen we via die mensen naar de gemeenten. Regiovergaderingen zijn op dit moment minder prioritair. In het begin van de legislatuur hebben we twee keer een toer gedaan. Ondertussen kennen we elkaar. Men weet dat wij via de elektronische weg snel bereikbaar zijn en ook snel een antwoord kunnen geven. Waar mogelijk en waar gevraagd wordt deskundigheid ingezet bij plaatselijke projecten waar landbouw nauw bij betrokken is. Ik geef u twee recente voorbeelden: bij het Kravaalbos in Aalst, bij het overstromingsgebied Appels dat in wording is. Daar werken wij via het landbouwloket samen met onze plaatselijke contactpersonen uit de gemeentelijke administratie en uit de schepencolleges. Het landbouwloket vervult dus vandaag eerder een informerende en ondersteunende rol dan een coördinerende rol. Dat was ook van meet af aan de bedoeling. U hebt het verder ook gehad over PCS, hoe zijn de telers erbij betrokken? Ik kan wat dat betreft in het algemeen antwoorden. Ten eerste: in tegenstelling tot bijvoorbeeld in West-Vlaanderen, waar men gekozen heeft daar een extern verzelfstandigd provinciaal agentschap van te maken, hebben wij in Oost-Vlaanderen blijven opteren om die vzw-structuren te laten bestaan en die niet over te laten nemen door de provincie. Wel te ondersteunen, contacten uit te bouwen met onze eigen administratie. Maar wij vinden dat in die proefcentra de boeren eigenlijk de meerderheid moeten hebben. Dat staat ook in de statuten van die vzw's, dat de meerderheid van de leden van de raad van bestuur uit effectieve landbouwers en/of tuinbouwers moet bestaan. Wat de proefopstellingen betreft, is het ook zo dat die aangestuurd worden door zogenaamde teelttechnische comités en daar zitten uitsluitend telers in. Bijgestaan door mensen uit de proefcentra die daar technische bijstand leveren, die de rapporten schrijven en nog veel meer. Maar de keuze voor de proefprojecten, de opvolging daarvan, dat gebeurt eigenlijk door de sector zelf. En zo willen we het ook houden, in tegenstelling tot mijn voorganger. Maar ik spreek uit een oude tijd natuurlijk toen de dieren nog spraken, het is ondertussen al lang geleden, mijn voorganger maakte deel uit van al die technische comités. Ik heb geweigerd daar zitting in te nemen, want ik zou mij daar belachelijk maken. Ik ken daar niets van, eerlijk gezegd. Mijn rol als voorzitter van die proefcentra is de belangen van de sector te benaastigen, een beetje lobbywerk te doen om inderdaad daar waar mogelijk externe financiering te krijgen. Dat is niet alleen van de provincie; het grootste deel komt nog van Vlaanderen en komt van het Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek. En vooral onze mensen aan te zetten om hun werk goed te doen. Dat is mijn rol. Ik heb daar geen sturende rol

DEBATTEN

te vervullen. Dat is het niet. U zegt ook dat land- en tuinbouw nog altijd van groot belang zijn. Inderdaad en wij leveren om die reden dan ook een grote bijdrage eraan. Dat is een historische bijdrage. Er zijn geen sectoren waar de overheid meer voor doet dan voor land- en tuinbouw, welke kritiek men ook op de overheid levert. Maar het is ook logisch. Wat die sector doet, is niet voor niets de primaire sector. Voedselveiligheid maar ook voedselzekerheid blijven belangrijk. Vandaar dat de aandacht van de overheid daar scherp op gericht is. Dat we het niet gemakkelijk hebben, is juist. Ik denk dat 2010 een van de jaren geweest is waarin het grootste aantal landbouwbedrijven en tuinbouwbedrijven gestopt is. Ik ben al een tijdje deputé vanuit de tijd dat dit nog bestendig was, maar toen ik startte waren er nog ongeveer 15.000 land- en tuinbouwbedrijven in Oost-Vlaanderen. Vandaag 8000, dat is bijna gehalveerd. Maar schitterende bedrijven.

Collega Fiers heeft daarnet voor de kleinschalige landbouw gepleit. Ook die nemen we mee in ons beleid. Maar het zou niet wijs zijn om te zeggen dat de landbouw alleen maar goede landbouw is als het kleinschalige bedrijven zouden zijn, want voor alle andere sectoren spreekt men over schaalvergroting. Dat is ook niet altijd de beste weg. Men moet kiezen voor welk type activiteit het de beste schaal is. Maar ook die kleine bedrijven nemen we mee. Nemen we mee in het onderzoek, zoals we ook de biobedrijven meenemen in onze onderzoeksprogramma's. Alhoewel dat geen grote sector is. Maar ook zij hebben recht op goede teelttechnische begeleiding en goed wetenschappelijk onderzoek. Dat collega wat uw pertinente opmerkingen en concrete vragen betreft.

Raadslid Joris had vooral vragen bij de cijfers. Meer bepaald de subsidies van Plattelandcentrum en Groene Zorg en de provinciale ontwikkelingsmaatschappij in het kader van het EFRO-project Duurzame Glastuinbouwclusters. Wel, de subsidie voor het Plattelandcentrum Meetjesland werd verminderd met 27.000 euro, u zult dat goed gezien hebben, maar ze is in de sector Toerisme bij collega Couckuyt verhoogd met 27.000 euro. We gunnen elkaar wel iets zou u kunnen zeggen. Maar dat is de reden niet. De reden is dat we dingen helder willen stellen. We moeten een duidelijk onderscheid maken tussen de rol die het Plattelandcentrum speelt als plattelandsactor en anderzijds als uitbater van minstens een deel van de Huysmanshoeve. Die rol is gescheiden. Het deel uitbating Huysmanshoeve valt onder toerisme. Het deel plattelandsactor zijn, dat blijft onder Platteland terug te vinden in het budget. Ik denk dat dit een wijze zaak geweest is. De zaken helder stellen. En dat is eigenlijk van zeer recente datum. U weet dat het convenant met de stad Eeklo afgesloten is en trouwens dit weekend ondertekend zal worden en ook de stad Eeklo speelt daar een rol. Subsidies voor Groene Zorg waren in 2011 uitzonderlijk hoger in het kader van de opstart van een bijkomend onderdeel in de werking. Namelijk extra activiteiten in Oost-Vlaanderen, die we moeten kaderen in een groot Europees gebiedsgericht werk waar aanloopkosten voor waren. In 2012 moeten we die extra kost niet meer voorzien. Dat is duidelijk afgesproken met de sector en is ook helder te zien aan de cijfers. Dan de provinciale ontwikkelingsmaatschappij EFRO-project Duurzame Glastuinbouwclusters, dat hangt uitsluitend samen met het projectverloop. Het gaat om een driejarig project dat eigenaardig genoeg wel gespreid is over vier kalenderjaren omdat het niet op 1 januari startte, met wisselende onderdelen. Er is een locatiestudie, er is een landbouweffectrapportage, er is een grondwaterstudie, er is energieclustering, bewonersparticipatie, parkmanagement. Het leven is ingewikkeld, ook in die projecten. Daar komt het allemaal tot uiting. En bij elke jaargang hoort een ander aandeel van de POM en horen andere uitgaven en inkomsten. Vandaar dat dat fluctueert die bedragen. Ze zijn dus geënt op de voortgang en de specifieke noden van het project. Dat is in alle duidelijkheid cijfermatig weergegeven. Concrete vragen met denk ik een concreet antwoord.

Over 'duurzaamheid' van collega Fiers; het gebruik van het woord. Ik zeg dat zelf ook dikwijls: Tegenwoordig als men spreekt moet men minstens drie keer het woord duurzaamheid laten vallen. Ik zeg dan altijd: opletten, dat wordt een containerbegrip. Dus wat dat betreft zijn we het eens. Ik denk dat we het eigenlijk over de definiëring ook eens zullen zijn collega. In de beleidsverklaring wordt het vrij spaarzaam gebruikt. Ik heb dat overlopen met de ingenieur die verantwoordelijk is voor onze dienst, dat we het alleen gebruiken waar we het mogen gebruiken. We gaan daar niet mee te pas en te onpas slaan. Dus onder een duurzame glastuinbouwcluster wordt duurzaam verstaan in zijn dubbele betekenis. Enerzijds ecologische

duurzaamheid, anderzijds economische duurzaamheid. Dat is een koppeling die ik vaak maak als ik ga spreken over landbouw. Trouwens het wordt ook bevestigd in het laatste VILT-onderzoek dat de publieke opinie dat ook ziet. Men ziet dat de sector ecologische inspanningen doet en dat ze bereid is een vrij strenge milieureglementering goed op te volgen, soms ondersteund trouwens met subsidiëring. Maar tegelijkertijd weet men dat een boer zijn boterham moet kunnen blijven verdienen. Ge kunt maar die ecologische en milieu-inspanningen doen als ge uwe boterham verdient. Anders gaat het niet. Vandaar dat die koppeling wel noodzakelijk is. Eigenlijk als we het Brundtland-rapport lezen, dan moeten we daar ook de sociale duurzaamheid bij betrekken. En zelfs de Noord-Zuidverhouding. Zo staat het in het Brundtland-rapport. Als christendemocraat gebruik ik soms liever het begrip rentmeesterschap. Maar dat is nog iets anders want dat is al een zeer oud begrip. Maar duurzame glastuinbouwclusters daaronder verstaan we duurzaam in de zin van milieuvriendelijk door gebruik van restwarmte, van hemelwater, van gezamenlijk transport. En economisch haalbaar is ook een belangrijk duurzaamheidsbegrip, door het realiseren van kostenbesparing door samenwerking, schaalgrootte en het gebruik van die reststromen. Glastuinbouwclusters van bovenlokaal belang kunnen op die manier, denken we, bijdragen aan het behoud van een competitieve glastuinbouw met meer rechtszekerheid en vestigingskansen en tegelijkertijd bijzonder veel aandacht voor ecologische en milieuaspecten. De cluster van glastuinbouwbedrijven zorgt voor een efficiënter gebruik van ruimte, energie en water. Mensen daarvan overtuigen is niet simpel. Ge moet maar eens kijken naar wat er soms verteld wordt over die clusters. En ik ben aangenaam verrast over sommige creatieve ideeën. Of die haalbaar zijn, collega, is een andere discussie. Maar ze zijn minstens het bestuderen waard. Maar mensen daarvan overtuigen, dat is niet simpel. En daar willen we nog altijd een rol in spelen. Op die agrarische bedrijventerreinen, want een glastuinbouwcluster is een agrarisch bedrijventerrein in feite, moet veel meer aandacht uitgaan naar gezamenlijke bedrijfsvoering voor die dingen die men gezamenlijk doet. Wij nemen verschillende initiatieven in functie van behoud en verbetering van de natuurkwaliteit in een agrarisch landschap. De landbouw draagt, zo zeggen we altijd en we menen dat ook, in belangrijke mate bij tot de instandhouding van vele soorten en hun leefomgeving in het agrarisch gebied. En we zijn bereid een tandje bij te steken. Zelfs, we hebben daar al veel experimenten rond gedaan, natuurrijk agrarisch landschapsbeheer. Maar als we daar economisch verlies door lijden en als de samenleving dat belangrijk vindt dan vinden we dat die economische schade vergoed moet worden. En dat gebeurt via beheerscontracten. De eerste beheerscontracten zijn zoveel jaren geleden door de provincies afgesloten toen daar nog geen Vlaamse regelgeving voor bestond en toen we moesten experimenteren en gaan kijken: wat is nu een realistische vergoeding? Hoeveel is dat economisch verlies? We moeten dat ook niet overcompenseren. Het kan niet de bedoeling zijn dat men op kosten van de overheid rijk wordt door niets te doen. Er moet iets serieus tegenover staan. Dus onder natuurrijk landbouwbeheer wordt in deze optiek verstaan: de landbouwers vertrouwd maken met het ecologisch beheer op en om het bedrijf door hen de specifieke fauna en flora eerst zelf beter te leren kennen en ze ook te leren waarderen, waardoor kleine aanpassingen in de bedrijfsvoering een groot verschil kunnen maken in de biodiversiteit. Biologische landbouw, dat heb ik u al gezegd, wordt betoelaagd via het onderzoek bioteelt Proefcentrum voor de Groenteteelt in Kruishoutem. Wij ondersteunen de bioweek door het uitwerken van bijvoorbeeld ook bewustmaking. We hebben de week van bio ook hier in de provincie. De bioweek is onze personeelsrefter. In provinciale scholen is er elke donderdag een vegetarische maaltijd. Ik heb daar geen problemen mee als gedeputeerde voor landbouw. Dat verwondert u misschien, maar het is zo. Tuinders zijn ook boeren. We moeten daar ook zorg voor dragen. Maar dat wil daarom niet zeggen een vleesverbod. Ik sluit mij aan bij de mening van wijze mensen die zeggen: niet overdrijven want overdrijven schaadt.

Goed, ik ga verder. Ik kom bij collega Willems. Dat was eigenlijk tussenkomst veertien, dat heb ik nu hernummerd tot dertien. Mevrouw Willems zei mij: als van boeren en tuinders mag verwacht worden dat ze duurzaam produceren, dan moeten ze daar de kans toe krijgen. De nodige ruimte, letterlijk en figuurlijk. Dan gaat het over de omgevingsvergunningen, maar dat komt later nog ter sprake denk ik. U had het aangekondigd. Ik had het oorspronkelijk bij mijn stukken gestoken, maar ik denk dat het nog ter sprake komt bij collega Bruggeman. Wat dat betreft, dat is een technische zaak. Collega Bruggeman zal daar uitgebreid op ingaan. Maar ik wil algemeen iets zeggen over onze rol van de dienst Land- en Tuinbouw bij het

DEBATTEN

vergunningenstelsel. De dienst Land- en Tuinbouw neemt een adviserende rol op in de landbouwvergunningen zowel met betrekking tot de ruimtelijke ordening als tot milieu en moet nagaan, binnen de bestaande wetgeving, hoe dat nu zit met de agrarische bedrijfsvoering. De eerste vraag die men zich altijd moet stellen is: Gaat het effectief om een landbouwbedrijf? Wie vertrouwd is bijvoorbeeld met vergunningen voor ruimtelijke ordening zal weten dat dit een belangrijke invalshoek is.

Collega Van Duyse over landbouwnuttigheidsstudies. Het budget daarvoor is eigenlijk bedoeld voor landbouweffectenrapporten om de term eens duidelijk te stellen. Landbouw toetsen, opmaken van kaartmateriaal waaruit het belang van landbouw blijkt of het uitwerken van een landbouwvisie voor provinciale aandachtsgebieden. In 2011 is bijvoorbeeld een bijkomend landbouweffectenrapport opgemaakt in functie van een ruimtelijk uitvoeringsplan voor een glastuinbouwcluster in Melsele. In 2012 kunnen we dit budget gebruiken voor landbouweffectenrapporten bij provinciale rup's of studies in het kader van gebiedsgerichte projecten. Ook bijvoorbeeld bij de afbakening van kleinstedelijke gebieden. Ook de opmaak van de geactualiseerde landbouwtyperingskaart van alle landbouwpercelen in Oost-Vlaanderen zou hieronder kunnen vallen, maar daar gaan we vandaag nog geen definitieve uitspraak over doen. Het zou goed zijn, indien we inderdaad die studie die ondertussen toch al veertien jaar oud is, zouden kunnen optimaliseren en actualiseren. Ideaal zou zijn indien we daar de drainageklassen bij zouden kunnen actualiseren, want dat materiaal is ook verouderd vandaag. Maar dat zou grote studie vragen. Eigenlijk zou men dat voor gans Vlaanderen moeten doen. Nu, een dergelijke landbouwwaarderingkaart geeft aan welke landbouwkundige waarde percelen hebben op basis van perceelkenmerken: grootte, bodemgeschiktheid, planologische bestemming, hellingsgraad, waterhuishouding. En tezelfdertijd bedrijfskenmerken. Is dat een uitwonend bedrijf? Is er een opvolger? Is dat een leefbaar bedrijf? Dat zou een krachtig beleidsinstrument zijn dat voor tal van andere beleidssectoren zou kunnen gebruikt worden. Want hoe men het nu draait of keert, men heeft boeren en landbouw nodig op het vlak van planologie omdat zij tot op vandaag nog altijd meer dan de helft van de kadastrale ruimte gebruiken. In een dichtbevolkt Vlaanderen, waar velen aanspraak maken op dezelfde ruimte, op dezelfde vierkante meters, is het van kapitaal belang op een verantwoorde manier te kunnen kiezen, voor zover men kan kiezen. En soms kan men inderdaad kiezen bij planologische processen. Om die hectare te nemen of een andere. Wel als ge dan kunt kiezen op basis van geobjectiveerd materiaal, als ge kunt kiezen tussen gronden van een bedrijf dat stopt of van een dat verder werkt, dan is de keuze snel gemaakt. Als ge kunt kiezen tussen gronden die heel geschikt zijn om te bebossen of die helemaal niet geschikt zijn om te bebossen, dan is de keuze rap gemaakt. Maar we moeten dat materiaal actualiseren. Het is een beetje verouderd. Dus wij gaan uw suggesties zeker meenemen. Misschien gebruik ik ze wel eens als argument in de discussies. Ge weet nooit. Soms wil ik dat wel eens doen.

Goed, raadslid Van Keymolen heeft het over de inspanningen die we als provincie al jaren leveren op het vlak van efficiënt waterbeheer. Dan hebben we het inderdaad over het vlak van afvalwaterzuivering op het bedrijfsniveau. De provincie, in samenwerking met de provinciale landbouwkamer voor Oost-Vlaanderen, is inderdaad al jaren actief bij het onderzoek naar afvalwaterzuivering op land- en tuinbouwbedrijven. We hebben trouwens al die kennis die her en der verspreid bestaat samengebracht in het Kenniscentrum Water op het Proefcentrum voor de Groenteteelt in Kruishoutem. Water is van kapitaal belang voor de landbouw. Voor iedereen trouwens. We leven in de eeuw van het water. Als geleerde mensen op zoek zijn naar leven buiten onze planeet dan willen ze eerst weten of er water is. Wij hebben water nodig om te leven. Water is een simpel product, scheikundige formule H₂O, geurloos, reukloos, smaakloos. Zo simpel is het. Nu, ze verkopen ons water van meer dan 1 euro de liter, die helemaal niet reukloos is, helemaal niet smaakloos en helemaal niet kleurloos. Ge kunt in uwe supermarkt vijftig soorten water vinden. Waaronder zout water voor meer dan 1 euro de liter. Maar goed, we gaan het daar niet over hebben. Water is van kapitaal belang. We hebben jaren, ja laat ons maar zeggen, tientallen jaren, gedacht dat het in overvloed beschikbaar was. Uit de diepste aardlagen pompten we zonder er bij na te denken continu water op van een constante kwaliteit. Want dat diep water is van een constante kwaliteit. Wij hebben echter vastgesteld dat er zoveel vraag naar is, ondermeer ook van de industrie, dat het niet onuitputtelijk is. Dus om die reden alleen al moeten we daar wijs mee omgaan. In al onze vergunningen die we verlenen in

provincie Oost-Vlaanderen – de collega is net even buiten maar hij zou u daar veel over kunnen vertellen – zijn daarom milieuvergunningen waarbij we restricties inbouwen rond watergebruik. Want het wordt een schaars goed. Niet alleen op wereldvlak maar ook bij ons. Dus om die reden alleen al moeten we er bij landbouw voorzichtig mee zijn. Systemen zoeken om zoveel mogelijk water te hergebruiken. Om onze stallen te kuisen hebben wij geen kwaliteitsvol water nodig. Dat kunnen we met gerecycleerd water dat we niet veel moeten behandelen. Dat doen we en we promoten dat via dat Kenniscentrum Water. En een ander probleem met water is dat we op sommige momenten veel te veel water hebben. Ook dat is een stukje te wijten aan landbouw, ondermeer door de ruilverkaveling en door de grotere percelen die we gecreëerd hebben, hebben we veel natuurlijke buffers weggelaten. Grachtenstelsels waar we op ingegrepen hebben, bomenrijen waar we op ingegrepen hebben, waardoor er soms in ene keer te veel naar beneden komt. De erosieproblematiek is een derde probleem. Maar dat proberen we dus allemaal aan te pakken via dat Kenniscentrum Water. Afvalwaterstromen bij melkrobotten zijn geanalyseerd. Restwater door middel van verschillende zuiveringssystemen is uitgetest. We moeten dat kunnen hergebruiken. Verwijdering van stikstof vraagt verdere optimalisatie. Dat is niet zo simpel. Dat blijkt uit praktijkonderzoek. Een andere afvalwaterstroom die nog nader onderzoek vraagt, is het spuiwater van biologische wassers. Dat klinkt allemaal gemakkelijk. Men moet een biologische reukwasser installeren. Dat vergt watergebruik. Hoe kunnen we dat water zo goed mogelijk hergebruiken? Met behulp van pilotzuiveringsinstallaties kunnen we restwater zuiveren en kunnen we dat restwater hergebruiken voor bijvoorbeeld stallen. We hebben dus al veel proefprojecten gehad. We doen dat niet alleen. We werken daarvoor samen met anderen. Ook met universiteiten, met hogescholen, met onze proefcentra. Recentelijk nog is er in het kader van Interreg IV een project opgestart dat totaalaanpak noemt van de waterproblematiek. De nadruk in dit project ligt op een globale aanpak van een gebied, namelijk het stroombekken van de Plankbeek op het grondgebied van Kruishoutem, dicht bij ons Proefcentrum Kruishoutem, waardoor we dat ook kunnen opvolgen.

En nu kom ik bij collega Hutsebaut. Ik had eigenlijk met u moeten beginnen collega. U hebt het over de resultaten van die erosiebestrijding. Dat sluit hierbij aan. We hebben het LEADER-project Kenniscirkels Erosie. Daar hebben we een belangrijk luik communicatie naar boeren in opgenomen. Wat hebben die boeren nodig om aan goede erosiebestrijding te doen? We hebben trouwens in uw regio, waarschijnlijk zal dat de oorzaak zijn van uw vraag, een aantal boeren verzameld en getoond hoe het kan werken. Want demonstreren, tonen hoe iets werkt, dat is ook voor boeren een belangrijk didactisch middel. We hebben verschillende themadagen georganiseerd in samenwerking met en voor landbouwers. Geselecteerde onderwerpen waren zeer divers. In 2011 hadden we dat in braadhoven, grasgangen en bufferstroken. In Assenede over postrecessies. In de Vlaamse Ardennen over themadagen niet-kerende bodembewerkingen en grasbuffers. In Oudenaarde hadden we een demonstrant op de Internationale Werktuigendagen en in Zwalm was er een demomiddag met groenbedekkers. Dus er zijn heel veel verschillende systemen die naar belang van iedere plaats kunnen ingezet worden. En in 2011 zullen er nog vijf themabijeenkomsten zijn. In 2012 zijn er nu reeds twee geprogrammeerd rond groenbedekkers. Dus ik denk dat we daar goed in werken. De provincie zelf, daar is de coördinatie voor de erosiebestrijding bij het provinciaal centrum voor bodemonderzoek. Wij hebben vooral vanuit de dienst Land- en Tuinbouw de relaties met de boeren toebedeeld gekregen, omdat de praktijk uitwijst dat wij daar goede contacten uitgebouwd hebben en ze ons ook redelijk vertrouwen en geloven.

Ik kom terug bij collega Van Duyse, maar dan over verfraaiing van het landschap, het landschap als bedrijfsplanning en de wenselijkheid van bijkomende budgetten. Ik ga eerst en vooral zeggen mevrouw: er is volgens ons geen bijkomend budget nodig, we komen toe. En als we niet toekomen dan zullen we het beoordelen. Als we van oordeel zijn dat we meer nodig hebben, dan zullen we dat aan u voorleggen ofwel zou het kunnen geregeld worden via een technische budgetwijziging. Maar dat is een verschuiving binnen dezelfde economische code. We zullen zien, maar vandaag denken we dat we toekomen. Anders zou ik mijn werk als gedeputeerde voor land- en tuinbouw niet goed gedaan hebben in de budgetbesprekingen. In 2012 wordt inderdaad extra aandacht besteed aan het stimuleren van de uitvoering van landschappelijke bedrijfsplannen. En waarschijnlijk is uw vraag daardoor ingegeven. U leest in onze beleidsnota dat we daar extra op willen inzetten en dan zult u zich de vraag stellen:

DEBATTEN

Waarom geeft u dan niet meer geld? We gaan dat geld zo efficiënt mogelijk gebruiken. De landbouwers ontvangen een beplantingsplan en dat aantal plannen stijgt. In 2009 vijftig. In 2010 ook vijftig. Maar de eerste maanden van 2011 reeds 75. Dat alleen blijkt vaak voldoende te zijn voor de boeren, dat we ze een goed plan geven. Maar door een combinatie ook van eenvoudige acties kunnen we de uitvoering daarvan stimuleren. Waar mogelijk – en dat is dan uw luikske met de gemeentebesturen – zetten we een dergelijke actie op samen met de gemeentebesturen. Wij hebben graag dat meerdere bedrijven in een streek samen aan die landschapsinkleding gaan werken. Waarom? Omdat het effect ervan op het landschap dan veel duidelijker is. Twee: omdat we dan ook in staat zijn om samen aankoop van plantmateriaal te organiseren waardoor betere prijzen kunnen bedongen worden. En drie: we kunnen die boeren samenbrengen in samenspraak met de gemeentelijke administratie, wat voor ons veel individuele bedrijfsbezoeken uitspaart. Dus we hebben dat graag, dat we samenwerken. Binnen de gebiedsgerichte provinciale projecten wordt bekeken of wij inderdaad nog extra middelen kunnen inzetten via het Regionale Landschap. Want dat kan ook een belangrijke partner zijn. We hebben daar al goede ervaringen mee. Zij kunnen daar ook middelen voor inzetten. Conclusie: vandaag is er bij mijn weten geen bijkomend budget nodig. Mocht het nodig zijn, dan zullen we daarover oordelen.

En dan de provinciale kwaliteitskamers, sluit dat er ook bij aan? Een vraag van collega Verheirstraeten. Wel een typisch landschap draagt bij tot de leefbaarheid en beleefbaarheid van het platteland. Daarover zijn we het eens denk ik. Dat geldt bij uitbreiding voor alle aspecten van ruimtelijke kwaliteit op het platteland. In het bijzonder deze van de publieke ruimte. Het is dus erg belangrijk om van meet af aan bij projecten, vooral bij bouwprojecten, rekening te houden met een aantal kwaliteitseisen. Daarvoor hebben we een middel dat we hebben moeten creëren in het kader van de plattelandsontwikkeling: de provinciale kwaliteitskamer. Die bestaan intussen in alle provincies. We waren na West-Vlaanderen de tweede. Die kamer kan een goede bijdrage leveren om de kwaliteit in de hand te houden en tezelfdertijd ervoor te zorgen dat onze dossiers geen nodeloze vertraging oplopen. Wij zetten ons vanaf het begin van een project samen met specialisten, erfgoed specialisten, architecten, de eigen architect of ontwerper van een project, in. En als we van meet af aan met een aantal kwaliteitseisen kunnen rekening houden dan leidt dat vaak niet tot meerkosten. Het wordt pas moeilijk als we aan het eind van een project opmerkingen krijgen vanuit de erfgoedsector, noem maar op. Dan moet ge, een: herbeginnen. Twee: ge maakt u kwaad, want ge zegt: Ik moet heel mijn plan herwerken, ik moet heel die lijdensweg weer opnieuw gaan doen. We proberen dat van in het begin te doen. Die kwaliteitskamer is samengesteld vanuit een groep van deskundigen in verschillende disciplines. Deze ondersteunt, begeleidt en adviseert de indieners van meet af aan om een kwalitatief ontwerp op te stellen. En ze moet ernaartoe als een plattelandsproject wordt ingediend. Als een gemeentebestuur een plattelandsproject indient waar een onroerend goed bij betrokken is, dan moet dat voor die kwaliteitskamer komen. Dat is een voorwaarde. We kunnen het ook ruimer gebruiken. Er zijn al boeren geweest die over een monumentale schuur beschikken of over een monumentale inrijpoort, die gezegd hebben: Wij willen daar iets mee doen, mogen wij dat aan uw kwaliteitskamer voorleggen? Onafhankelijk van de verslaginhouden, we houden natuurlijk dat provinciaal managementidee. Die plaatselijke groepen die over de plattelandsprojecten moeten oordelen behouden hun vrijheid. Het is geen bindend advies maar in de praktijk blijkt wel dat men er rekening mee houdt. Er zijn intussen 19 zittingen doorgegaan en 56 adviezen uitgebracht, waarvan 20 in 2011.

Dan de projectwerking. Projectwerking is een sleutelwoord. Een sleutelwoord bij het werken aan een dynamisch en multifunctioneel beleid. Daar hebben we meerdere vragen over. Die van collega Beke over financiering van de Vlaamse Landmaatschappij. De vraag van raadslid Willems over het niet-bestede deel van de middelen en het Oost-Vlaamse aandeel daarin. De toelichting is technisch. Dus excuseer mij, verontschuldig mij dat ik even technisch moet worden. Plattelandsbeleid omvat vier assen. As 1 is een economische as. Dat is het VLIF, het Vlaams Landbouw investeringsfonds. As 2 is een milieu-as, maar het is ook Vlaamse materie. As 3 is het klassieke plattelandsbeleid zoals wij het van meet af aan kennen, vanaf 2007 in de Vlaamse provincies. En as 4 gaat over beperkte gebieden waarvan de bebouwingsindex klein is en waarvan het aantal inwoners minder dan 250 per vierkante kilometer bedraagt. Ge moogt er zo twee hebben in een provincie. In Oost-Vlaanderen hebben we er twee. We hadden ook

kunnen kiezen voor meer maar we hebben er twee. Dat is namelijk het LEADER-gebied Meetjesland/Leie/Schelde. Sommigen van de collega's in de raad maken daar deel uit van de plaatselijke groep. Een ander LEADER-gebied, ook daar zitten collega's uit de raad in omdat ze provincieraadslid zijn en omdat ze een lokale verantwoordelijkheid hebben als burgemeester of schepen, dat is het LEADER-gebied Vlaamse Ardennen. Die projecten kaderen in een goedgekeurd ontwikkelingsprogramma. Er moet een ontwikkelingsprogramma gemaakt worden, er moet een strategische nota gemaakt worden, een visie waaruit de strategische nota voortvloeit. Tot op heden zijn 72 plattelandsprojecten goedgekeurd in de provincie. 48 LEADER Meetjesland/Leie/Schelde, 47 LEADER Vlaamse Ardennen. Dus in totaal 167. 72 As 3. 48 LEADER Meetjesland/Leie/Schelde, 47 LEADER Vlaamse Ardennen. 167 in totaal. Die projecten komen van overal: gemeentebesturen, vzw's, organisaties, verenigingen, concrete samenwerkingsverbanden rond een project, individuen, alles kan. Maar er is een groot aandeel ook van de gemeenten. Interessant is dat het ook om veel geld gaat. De totale cofinanciering vanuit de overheid – Europa, Vlaanderen, provincie – zit sinds 2007 tot op vandaag, eigenlijk tot 2010 want zo loopt de programmeringsperiode en er is nog een uitloop mogelijk tot 2015 – 15,6 miljoen euro. Maar het is eigenlijk meer. Want ge krijgt niets voor niets in de plattelandsontwikkeling. Ge moet minstens voor 35% eigen risico nemen. Er zijn veel projecten waar men voor 40% of 50% kiest. Dus zeg ik dat die 15,6 miljoen cofinancieringsmiddelen - waarvan iets meer dan een derde van de provincie, iets minder dan een derde voor Vlaanderen en de rest van Europa – die 15,6 miljoen euro genereren eigenlijk voor 25 à 26 miljoen euro projectkosten. In Belgisch geld is dat 1 miljard. Is dat veel of weinig? In vergelijking met de provinciale begroting is dat weinig, het is er minder dan 10% van. In vergelijking met de Belgische staatsschuld is dat natuurlijk bijzonder veel en in vergelijking met de Italiaanse staatsschuld is dat astronomisch weinig. De VLM krijgt geen geld van ons. De VLM is beheersautoriteit. De middelen van Vlaanderen, van Europa, de provincie, komen daar samen en worden geherventileerd. Zij zijn eigenlijk de beheersautoriteit omdat zij ook de beheersadministratie zijn voor Vlaanderen, die de zaken moet volgen. Dus de VLM is beheersautoriteit en doet de financiële afwerking van de dossiers met de promotoren en verzorgt ook de motivering en de rapportering naar Europa. De provincie betaalt het Oost-Vlaamse aandeel in de cofinanciering van de projecten. We doen dat jaarlijks aan de VLM, die alle geldstromen samenbrengt en afrekent met de promotors.

Nu de vraag van raadslid Willems gaat nog een beetje verder en zegt: Er zijn jaren dat ge niet alles op kunt maken. Wat doet men met dat geld? Gij weet dat collega, want ge zijt lid van de plaatselijke groep en vraagt naar een bestaande waarheid. Maar u zou van mij graag horen dat wij elke franc ook beschikbaar te stellen. Zo marcheert dat niet. Want als we dat zo zouden doen dan zou ik een slecht voorbeeld geven aan mijn collega's. En dan zou mijn systeem niet meer werken, als ik over heb op mijn rekening, als mijn rekening beter is dan mijn budget. Ik moet daar wijs mee zijn. Maar, troost u met deze gedachte collega: in 2011, eind 2011, zal een aantal resterende middelen van provinciale cofinanciering op projecten die nog lopen van 2007, 2008 en 2009, teruggestort zijn als ze niet aangewend zijn. Dan komen ze in onze grote kas en dan kunnen we ze misschien een jaar later wel gebruiken. Want er is hier wel een afspraak, en dat moet ge in de gaten houden, er is hier een afspraak in deze deputatie dat wij geen franc Europese of Vlaamse subsidiëring laten verloren gaan. Wij zetten daar onmiddellijk voldoende provinciale cofinanciering tegenover. Men kan nooit als argument gebruiken: Gij hebt 300.000 euro Europees geld laten liggen omdat ge niet hebt willen cofinancieren. Nee, we doen dat, maar de keerzijde van de medaille is dat wat niet aangewend wordt – want er kan met een project altijd iets gebeuren – dat dit inderdaad terugvloeit. Eerst vloeit het terug naar de projectenpot in de plattelandsontwikkeling. Als het daar nog kan gebruikt worden, dan wordt het gebruikt. Maar als het daar niet kan gebruikt worden dan gaat het terug naar de provincie. Ik vertel dit in een notendop. Technisch is dat wat ingewikkelder allemaal uit te leggen. Wij zullen binnenkort trouwens toch een laatste oproep hebben in 2012 en dat zal voor een vastlegging zijn in 2013 en daar zullen een aantal middelen van vroeger kunnen gebruikt worden maar niet allemaal. Ik denk dat dit het voornaamste is.

De plattelandsdichter. Dat is gestart als een plattelandsproject. Toen zij mij dat de eerste keer kwamen voorstellen, de jonge dames en heren van de dienst Landbouw en Platteland, hebben zij mij overtuigd en zij hebben gelijk. Want er is uit dat project bijzonder veel goeds en

DEBATTEN

aangenaams voorgekomen. Het is een mooie promotie voor onze plattelandsprojecten en het komt het imago van land- en tuinbouw effectief ten goede. Ik heb er zelf al veel plezier aan beleefd. Op dit moment zijn vijftien plattelandsprojecten en een boerderijlied geschreven. En we gaan een nieuwe plattelandsdichter aanstellen. Daarvoor zijn de budgetten voorzien. Voor de periode 2012-2013. We gaan dat niet te lang laten lopen, we gaan de komende legislatuur nog niet belasten. Wij zullen zien wat daar later mee gebeurt. Maar wij hebben daarvoor advies gevraagd, wij durven dat niet alleen te beslissen, een dichter zoeken. We doen daarvoor een beroep op de werkgroep Letterkunde van de provincie Oost-Vlaanderen om potentiële plattelandsdichters op te lijsten. Naast de gunning zullen er ook acties zijn: het verspreiden van gedichten, een wedstrijd, uitgave van een dichtbundel. Maar we gaan eerst de periode Lut De Block waardig afsluiten. Dat zal gebeuren in januari, vermoedelijk in Hamme, omdat zij van daar is. En de voorbereidingen daarvoor zijn in volle gang zoals ook de voorbereidingen in gang zijn om een nieuwe plattelandsdichter aan te stellen. Maar we wachten op het gewaardeerde advies.

Ik ben bijna rond, voorzitter. Korte Keten, een initiatief dat raadslid Van Duyse aanhaalt, maar dat ook kort aangehaald is door collega Fiers. Op 18 november hebben we in het PAC de Euregio Scheldemond themadag De kracht van de Korte Keten. Voor die themadag, zijn al meer dan tweehonderd inschrijvingen. Als er nu nog zouden bijkomen vandaag of morgen dan gaan we zeggen dat die niet meer mogen komen. Wij willen inspiratie bieden aan lokale besturen, verenigingen en boeren zelf en kansen voor de Korte Keten komen aan bod. Aansluitend op die themadag staat in de personeelsrefter de Week van de Korte Keten op het programma. Tijdens de week van 21 tot en met 25 november worden de producten van de warme maaltijd maximaal direct aangekocht bij Oost-Vlaamse land- en tuinbouwbedrijven. En ook streekgerechten zullen extra aandacht krijgen. De kok zal koken met producten die rechtstreeks van de hoeve komen. Hoeveboter, hoevevlees, –groenten en –fruit. Maar ook van het Groot Vleeshuis. De Korte Ketenproducenten en de grootkeukens zijn tot op vandaag niet altijd op elkaar afgestemd. Dat heeft soms ook te maken met de grote hoeveelheden die men nodig heeft in grootkeukens. Maar wij willen daar een inspanning voor doen in onze keuken, de volgende week en dat wordt in elk geval een aandachtspunt in het hele Korte Ketendenken en –beleid, afstemming van producenten en consumenten. Via plattelandsprojecten worden boerenmarkten en andere Korte Keteninitiatieven ondersteund.

Het is een beetje raar meneer de voorzitter, maar na het voedsel en de Korte Keten moet ik eindigen met een rat. Raadslid De Roo, gij weet ook vanuit uw gemeentelijke verantwoordelijkheden dat muskusrattenbestrijding en exotenbestrijding een belangrijk aandachtspunt is. Nu, de rattenplaag en de rattenbestrijding zijn een apart thema, maar het blijft aandacht eisen. Wij hebben gelukkig veel inspanningen gedaan en de cijfers zijn goed in Oost-Vlaanderen. Eigenlijk zijn de muskusratten onder controle. Dankzij de vzw RATO. Dankzij het feit dat veel gemeenten de rattenbestrijding serieus nemen. Zij zetten ook eigen-gevormde rattenbestrijding in, die wij een vorming geven. Hetzij dat zij die opdracht toevertrouwd hebben aan de vzw RATO. Maar we moeten het blijvend in de gaten houden, zeker aan de grens. De grens met Wallonië, verder naar Frankrijk en de grens met Nederland. Want als niemand zich die grens aantrekt, dan kweken ze daar welig. De grenslijn is dus echt belangrijk. Wij hebben in 2010 in Oost-Vlaanderen maar 422 ratten meer gevangen, waarvan 58 in Meetjesland. De grenslijn is belangrijk. In Zeeland hebben zij in 2010 nog 3.865 ratten gevangen. Dus daar hebben ze het nog niet onder controle. De grens met Wallonië, daar hebben we een project met het Interreg-project Catora. Daar is de situatie nog slechter. In Ronse hebben we 78 ratten gevangen. In Kluisbergen 54, in Geraardsbergen 50. In het kader van het project worden ook grensoverschrijdende acties uitgevoerd. Op Waals grondgebied hebben wij, RATO, in 2010 517 ratten gevangen aan dat stukske grens dat wij daarmee hebben. Die cijfers tonen drie dingen. Ten eerste: in Oost-Vlaanderen is de situatie behoorlijk goed te noemen en ze is onder controle. Ten tweede: het bewaken van de grenslijn om insluip te voorkomen is van kapitaal belang. Ratten kijken niet naar administratieve grenzen. Ten derde: de aandacht mag niet verslappen. Zo werden er in 2011, na enkele rattenvrije jaren in Destelbergen, de gemeente waarin ik woon, die was 'ontrat', maar in 2011 hebben we er weer 12 gevangen. We moeten het opnieuw in de gaten houden. Gemeenten die zich nu verschuilen, hypothekeuren de inspanningen uit het verleden en hypothekeuren wat dit betreft de toekomst. U had het verder

ook nog over de coördinatie bij de invasieve plantenexoten, de grote waternavel, waterteunisbloem, en andere. Er zijn er ondertussen nog veel bijgekomen van die invasieve exoten. Hoe meer we reizen, hoe meer van die rare beestjes en plantjes we krijgen. Die lijst is groot geworden. We hebben daar trouwens een studiedag over gehouden op het Proefcentrum voor de Sierteelt. Van belang is hier dat wij via onze dienst Integraal Waterbeleid van collega Hertog daar bijzonder veel aandacht aan besteden. We werken goed samen met RATO. RATO is dagelijks op de baan. Die zien wat er gebeurt. Die hebben een belangrijke signalisatiefunctie. Als er iets gebeurt door een gespecialiseerd aannemer op onze waterlopen, dan zorgt RATO drie jaar voor de nazorg om te kijken of er niets terugkomt en als er iets terugkomt onmiddellijk in te grijpen. Dus wij proberen die coördinatie ernstig te nemen via RATO en in goede samenwerking ondermeer met de dienst Integraal Waterbeleid waar collega Hertog verantwoordelijkheid voor draagt. Ik denk dat ik hierover het voornaamste gezegd heb, behalve dat er ook via dienst Integraal Waterbeleid een Interreg-project is, dat aan deze problematiek aandacht besteedt.

Meneer de voorzitter, dames en heren, bedankt voor die vele vragen. Dat is voor mij altijd een goede oefening om te kijken waar wij concreet mee bezig zijn, om een goed resumé te maken. Er zijn op dit moment dus een stuk of veertien de revue gepasseerd. Ik heb mijn best gedaan om zo volledig mogelijk te zijn, maar ik weet dat het niet perfect is. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Vercamer.

Voor ik het woord geef aan meneer Fiers, kijk ik – non-verbale communicatie – zo, zo. Mevrouw De Meersman doet haar vest uit, het is niet koud. Meneer Eerdekens en Roelens en meneer Schollaert zitten in hun hemd. Daarboven zitten ze bijna als poolreizigers. Mevrouw Van der haeghen die kouwelijk is zit, met haar overjas. Mevrouw Verheyden zit met haar armen lekker gevouwen met een bloesje aan. Het is dus niet koud en wel koud. Hier is het niet koud. Daar is het wel koud. Ik kan daar niets aan doen.

Meneer Fiers u hebt het woord voor een korte repliek over uw...

Mevrouw Valentine ik weet dat.
Altijd, vanachter dat schilderij van meneer Van Eeckhaut, komt de koude.

Meneer Fiers u hebt het woord.

De heer Fiers

Voorzitter, een deel van het probleem is al opgelost want er kwam heel wat tocht uit de deur die bovenaan openstond. Dat probeerden wij hier...

De heer voorzitter

Ik heb een bode van dienst zien lopen.
Meneer Franck.

De heer Fiers

We hebben het opgelost. Ik wil nog graag drie suggesties doen eigenlijk na het verhaal van de gedeputeerde en dat van de collega's beluisterd te hebben. Misschien eentje rond de duurzame glastuinbouw. Wij maken heel veel vooruitgang op dit ogenblik met de technologie die zonlicht omzet in allerlei vormen van bruikbare andere energie. Folies die kunnen gebruikt worden.

DEBATTEN

Misschien is het niet ondenkbaar die mee te nemen in het concept van duurzame glastuinbouw, ook aangezien men daar het energieaspect meeneemt en dit elementje kan zeker mee bekeken worden. Dan twee: ik ben een beetje op mijn honger blijven zitten in verband met inspanningen van de provincie rond biolandbouw. In het bijzonder de observatie van collega De Roo, die stelde dat de vraag groter is dan het aanbod. Ik denk dat dit inderdaad klopt en dat we op dit moment misschien moeten kijken naar mensen die om willen schakelen om aan die vraag te voldoen. Ik denk dat daar misschien nog wel mogelijkheden zijn om meer te doen dan wat we op vandaag doen. Dan kan wellicht ook eens bekeken worden wat we daar nog zouden kunnen van aanvullingen aan geven. En dan drie: in verband met de Korte Keten en de bewegingen die daar rond bezig zijn, zijn heel wat interessante initiatieven op dit moment eigenlijk spontaan gegroeid die misschien ook op termijn een steuntje in de rug zouden kunnen gebruiken van de provincie. Dan denk ik aan dingen rond stadslandbouw. De transitiebeweging die probeert landbouw terug te brengen naar de stad. Ik vind dat een heel interessante beweging. Zelfs verticale landbouw en ideeën daar rond. In een andere optiek is er ook de mogelijkheid om voedselteams te ondersteunen en om het bedelen van groentepakketten te ondersteunen. Bewegingen die allemaal al bezig zijn, die bestaan en misschien kunnen we vanuit de provincie nog een duit in het zakje extra doen. Dank u wel voorzitter voor het woord.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Fiers.
Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel meneer de voorzitter, het is niet de rol van de provincie om in de omschakeling naar biolandbouw tussen te komen. Dat is een Vlaamse rol. Er bestaan trouwens specifieke kredieten in de reglementering voor. Wat wij wel doen, is aandacht besteden aan het onderzoek voor de biologische landbouw en daar service verlenen. Dat doen we ook bewust. Daar wordt serieus op ingezet en een groot stuk van de coördinatie gebeurt trouwens in Kruishoutem. Dat was het eerste proefcentrum dat operationeel was rond biolandbouw. Twee: de vraag is groter dan het aanbod. Ik weet dat. Maar het probleem is dat we eigenlijk te weinig bioboeren hebben om een voldoende vast aanbod te kunnen genereren. Als ge in uw supermarkt kijkt naar de biohoek – en sommige grootwarenhuizen zijn nu wel gespecialiseerd, ik ga geen namen noemen – dan ziet gij dat veel van die producten uit het buitenland komen omdat wij jaar rond geen vast aanbod kunnen leveren. Zelfs in het ISGC is dat een probleem, om eens die naam te noemen. Ik heb niet over Colruyt gesproken en zo die wat dat betreft wat gepioneerd heeft. Maar dat is dus het probleem. Wij hebben ook nood aan meer biolandbouwers die voldoende een vast assortiment het jaar rond kunnen aanbieden. Maar wij kunnen dat niet oplossen. Vlaanderen neemt daarin het voortouw en investeert daar ook in. Grote landbouworganisaties, zowel boerenbonden als het ABS, hebben een speciale werking opgezet rond bioboeren. Ook zij geloven in de toekomst daarvan. En drie: wat de Korte Keten betreft, stadslandbouw: ik ga mij daar vandaag niet over uitspreken. Ik weet dat daarover gepubliceerd wordt. We hebben daar al een en ander over gelezen. Als ik mij niet vergis loopt er trouwens een Europees project rond landbouw aan de rand van de stad en het platteland. Maar ik ben niet 100% zeker, ik ga mij daarover bevragen.

De heer voorzitter

Meneer Fiers, een tweede en laatste maal.

De heer Fiers

Een laatste half woord daarover. Als ik mij niet bedrieg, eerste gedeputeerde, bent u ook voorzitter van een organisatie die zich bezighoudt met volkstuintjes en zo. Dat is een beweging die daar helemaal in kadert of er zeer nauw aan raakt. Ik denk dat daar nog een mooie toekomst ligt voor kleinschalige provinciale initiatieven.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Fiers. Zo hoort men ook wat meneer Vercamer doet.

COMMUNICATIE, LOGISTIEK, FINANCIËN, GRIFFIE EN INTERBESTUURLIJK BELEID

COMMUNICATIE

Eerste tussenkomst van mevrouw Goedele De Cock.

1. VRAGEN OMTRENT AANWEZIGHEID PROVINCIE OP SOCIALE MEDIA EN KOST IN ARBEIDSKRACHTEN DAARVOOR

Mevrouw u hebt het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u wel meneer de voorzitter. Beste collega's, sociale media zijn de laatste jaren aan een enorme opmars bezig. Ze worden een steeds belangrijker vorm van communicatie, ook tussen de overheid en de burgers. Het is dan ook noodzakelijk dat de provincie op die netwerken van sociale media aanwezig is. Ik ben blij te kunnen vaststellen dat de provincie dat in sommige gevallen ook al doet. Ik denk aan Twitter, Facebook, ik dacht ook LinkedIn. Toch heb ik nog een paar vragen en suggesties bij het gebruik van sociale media door de provincie. Op zich kosten sociale media niets of niet veel. Je hoeft niet te betalen voor een Facebook-, Jammer- of Twitteraccount. Maar daar tegenover staat natuurlijk wel de arbeidskost. Sociale media betekenen voor een organisatie of een bedrijf een meerwaarde, op voorwaarde dat men die netwerken ook goed opvolgt. Claude Willaerts, een van de autoriteiten op het gebied van sociale media, stelt dat die sociale media ook een andere manier van reageren verlangen. Bij een mail vindt iedereen het normaal dat men maar de volgende dag antwoordt. Op Twitter bijvoorbeeld is een dag later reageren absoluut *not done*. Als je dat zou doen, kun je jezelf heel veel schade berokkenen. Want mensen blijven reageren, tweets versturen, retweeten, enzovoort. Daarom wil ik hier een warme oproep lanceren om in het takenpakket van de communicatiemedewerkers van de provincie voldoende ruimte vrij te maken voor sociale media. Ik heb op Twitter kunnen vaststellen dat de provincie alert en snel reageert als burgers commentaar posten en ik kan dat alleen maar toejuichen. Aan de andere kant stel ik ook vast dat als je bijvoorbeeld op Facebook het begrip Oost-Vlaanderen intikt, je op een oude pagina terecht komt van de provinciesite en dat op die oude pagina ook nog steeds het oude logo staat. Het zou niet slecht zijn om die pagina van Facebook te verwijderen en er een nieuwe pagina van de provincie in het algemeen te plaatsen. Nu is er op Facebook wel een pagina wielerprovincie en die kan en moet zeker absoluut blijven staan, maar ik denk dat onze provincie ook meer is dan alleen wielerprovincie. Zoals de slogan het zegt, is onze provincie er voor ieder van ons. Daarom zou het ook goed zijn om onze provincie te promoten via een algemene homepagina. Ten slotte wil ik ook nog een pleidooi houden om onze aanwezigheid op verschillende sociale netwerken ook zichtbaar op onze website te plaatsen. Als je nu surft naar www.oost-vlaanderen.be vind je onze aanwezigheid op die netwerken niet direct op de homepagina terug. Ik heb zelf de proef op de som genomen. Ik heb bij de functie zoeken "in Twitter" ingegeven. Dan krijg je een paar links. Als je dan klikt op "toon je Oost-Vlaming" en dan helemaal naar beneden scrolt, dan vind je effectief terug dat de provincie op Twitter en op Facebook aanwezig is. Maar misschien is het ook wel handig als dat direct op de homepagina

DEBATTEN

staat. Ik hoop dat de provincie en de gedeputeerde mijn suggesties ter harte willen nemen. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw mocht ge die tussenkomst gehouden hebben in 2001, amper tien jaar geleden, niemand zou zelfs weten waarover het gaat.

Mevrouw Van der haeghen heeft het woord voor een bijkomende vraag.

Mevrouw Van der haeghen

Dank u voorzitter. Niet aangekondigd weliswaar maar ik sluit voor een stuk aan bij het pleidooi van collega De Cock. Het is namelijk zo dat wij maandelijks heel veel publicaties op onze banken vinden, Openbaar Kunstbezit, allemaal waardevolle tijdschriften, Ondernemen, Voka en dergelijke meer. Ik spreek voor mijzelf en ik denk voor veel andere collega's: heel vaak belanden die publicaties, die niet goedkoop zijn, in de prullenmand. Ik zie hier heel vaak in de vuilbakjes – de mijne zit heel vaak vol. Ik spreek voor mijzelf, ik kan niet in de plaats van andere collega's spreken. Maar ik heb ook vernomen van collega Hertog dat heel veel van die abonnementen steunabonnementen zijn, daarvoor alle begrip. Ik kan mij best inbeelden dat het tijdschrift van de organisatie die achter Openbaar Kunstbezit zit, wel een steuntje in de rug kan gebruiken. Bij Voka heb ik mijn bedenkingen. Maar zouden we niet de provincieraadsleden, gedeputeerde, de keuze kunnen laten om zelf in te tekenen of hetzij op dergelijke publicaties, of op eventuele online-abonnementen, als dat de kostprijs zou kunnen drukken? Dat is kort wat ik nog aanvullend wilde zeggen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Door een eigenaardigheid, meneer gedeputeerde, wist ik van die tussenkomst.

De eerste tussenkomst over de provincieraadsverkiezingen.
Eerste tussenkomst van mevrouw Lena Van Boven.

2. VRAAG OMTRENT BEZORGDEHEID DAT DE CAMPAGNE DIE DE KIEZERS ERTOE AANZET OP DE PROVINCIERAADSVERKIEZING EEN BEWUSTE EN WELOVERWOGEN STEM UIT TE BRENGEN VOORAL DE MEERDERHEIDSPARTIJ IN HET ZONNETJE ZAL ZETTEN.

De heer voorzitter

Mevrouw u hebt het woord.

Mevrouw Van Boven

Dank u wel voorzitter. We hebben geen bezwaren tegen een campagne om de kiezers ertoe aan te zetten ook voor de provincieraadsverkiezingen een bewuste en weloverwogen stem uit te brengen. En misschien niet blindelings zijn stemgedrag voor de regionale en de federale verkiezingen te imiteren op het provinciale niveau, zoals nu heel dikwijls gebeurt. We zouden het positief vinden als zulk een campagne de kiezers aanspoorde om op de webstek de debatten in de provincieraden na te lezen en het stemgedrag van alle partijen te bekijken, om programma's en standpunten van alle partijen op te vragen of op te zoeken. Of eens op de webstek na te kijken welke raadsleden welke initiatieven nemen. Ook een duidelijke, voor leken begrijpelijke, uiteenzetting van het provinciale kiessysteem is zeker niet overbodig. Maar wij

vrezen een beetje dat de opstellers van een dergelijke bewustmakingscampagne niet de verleiding zullen weerstaan om die campagne te gebruiken om de echte of vermeende prestaties van de deputatie en de meerderheidspartijen in het zonnetje te zetten. Of om terloops ook propaganda te voeren voor het behoud van de huidige provinciale bevoegdheden. Dat is allemaal niet verboden, maar het hoort niet thuis in een objectieve campagne voor het uitbrengen van een bewuste stem. Dat gebeurt met overheidsgeld dus dat moet angstvallig neutraal zijn. In een dergelijke campagne moeten partijen van meerderheid en oppositie op gelijke voet aan bod komen. Kan de gedeputeerde ons verzekeren dat men de valkuilen van een verdoken reclame voor zichzelf zal vermijden? Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Van Boven.
Meneer Fiers ook over provincieraadsverkiezingen.

3. HOE ZULLEN DE POLITIEKE PARTIJEN EN FRACTIES BETROKKEN WORDEN EN DEELNEMEN BIJ DE SENSIBILISERING ROND DE PROVINCIERAADSVERKIEZINGEN? HOE ZAL ER AANGESTUURD WORDEN EN WELKE BUDGETTEN ZULLEN ER WORDEN AANGEWEND?

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u voorzitter. Er was al aangekondigd dat dit een geconcentreerde actie zal zijn met de VVP. Dat betekent dat een stukje van de wijze waarop een en ander aan de burger zal bekendgemaakt worden, centraal zal aangestuurd worden. In de VVP komen de vertegenwoordigers van deze provincieraad uit de meerderheid. En ik deel de bezorgdheid van andere mensen in dit halfroond dat de rol van de oppositiepartijen over Vlaanderen heen wel eens zeer gelimiteerd zou kunnen zijn. Mijn vraag is daarom iets concreter nog dan de vraag van de vorige spreekster: Kan er gewaarborgd worden dat alle partijen bij de besluitvorming daar rond ook betrokken gaan zijn? En dan volstaat het wellicht niet dat wij daarover zouden geïnformeerd worden of zelfs dat hier iets ter goedkeuring zou voorgelegd worden in de raad. Het veronderstelt dat daar een soort van werkgroep zich kan over buigen of een bestaand orgaan – de commissie of het bureau, het is mij om het even – maar toch een plaats waar ook de oppositiepartijen een rol in te spelen hebben. Meer lokaal doet zich dan nog de problematiek voor van het in beeld brengen van een en ander door lokale televisiezenders. U zult gemerkt hebben dat bij de vorige raad daar in onze fractie enige ergernis rond bestond. Dat het heel duidelijk was dat op voorhand bepaalde tussenkomsten werden gefilmd. Als men dan spreekt en niet gefilmd wordt, dan brengt dat enige frustratie met zich mee, dat kunt u zich wellicht ook indenken. Dat heeft niets te maken met redactionele vrijheid, maar alles met een afspraak die daarover op voorhand wordt gemaakt. Die afspraken, zoals u weet, daar zijn wij niet bij betrokken en dat is niet altijd even prettig. Als dat naar de verkiezingen toe als lijn zou gelden, dan zouden we dat heel erg betreuren. Een laatste element van de vraag is naar budgetten die daarover gaan worden ingezet. Het is in het verleden al eens gebleken dat dit soms vele kleuren kan hebben in alle betekenissen van het woord, in die zin dat er algemene middelen wellicht zullen aangewend worden. Dat er ook een gedediceerd stukje van het budget aan zal worden besteed. Dat het niet ondenkbaar is dat afzonderlijke gedeputeerden nog eens daarnaast eigen acties zullen gaan ontwikkelen. Het zal mij bijzonder benieuwen hoe dat op dit moment wordt gebudgetteerd, hoe men gepland heeft, wat alle gedeputeerden daar zelf voor van plan zijn. Het is leuk van dat nu al te vernemen in plaats van vlak voor de verkiezingen bijvoorbeeld. Dank u wel.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel.
Wij gaan door.

Een tussenkomst van twee fractieleden. Voor de CD&V mevrouw Maria Verheirstraeten en Phaedra Van Keymolen.

4. HOE ZAL DE COMMUNICATIECAMPAGNE WORDEN OPGEVAT? VIA WELK KANAAL ZAL ZE LOPEN? WIE ZULLEN DE DOELGROEPEN ZIJN?

De heer voorzitter

Mevrouw Verheirstraeten u staat eerst genoemd.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u voorzitter. Ook mijn vraag gaat over die communicatiecampagne. En meer bepaald dan hoe zal die opgevat worden? Via welke kanalen zal dit lopen? De doelgroepen? En wie zal er betrokken worden? Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw Phaedra Van Keymolen.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u voorzitter. Ik denk dat er inderdaad alles nu al over gevraagd is door de vorige sprekers, over die campagne, over het krediet van 150.000 euro, dat ervoor ingeschreven is. Ik heb ook goed geluisterd naar de beleidsverklaring van de eerste gedeputeerde. Hij heeft daarin ook al een tip van de sluier opgelicht. Het zal inderdaad een campagne zijn in samenwerking met de VVP, die ook in andere provincies zal lopen en die zich specifiek zal richten tot de eerste kiezers. Maar inderdaad, hoe dan de campagne zal opgevat zijn en via welke kanalen – of dit bijvoorbeeld schriftelijk of audiovisueel of dergelijke zal zijn –, dat is toch niet volledig duidelijk. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
We gaan door met drie kleinere, vier kleinere hoofdstukken met telkens maar een vraag.

LOGISTIEK - WAGENPARK

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

ZAL MEN BIJ DE OPVOLGING VAN DE VERVANGING VAN OUDE WAGENS REKENING HOUDEN MET DE MOGELIJKHEDEN OM EEN VOORTREKKERSROL TE SPELEN EN VOOR ONS BESTUUR HYBRIDE OF ELEKTRISCHE WAGENS AAN TE KOPEN?

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dat was mijn vraag voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

De heer Fiers

Voorzitter, alle gekheid op een stokje.

Zou het niet interessanter zijn als we eerst de tussenkomsten rond communicatie afronden?

Dat leek mij iets homogener, want vanaf dit moment zijn het diversen eigenlijk. Neen ?

Goed, het is een tussenkomst die wij regelmatig met de fractie hernemen. En het is ook logisch dat we die regelmatig eens hernemen ook omwille van het feit dat de wetenschap op dit vlak niet stilstaat. Waar vorig jaar een antwoord is gekomen dat het probleem zich voornamelijk stelde rond afstand, zijn we ondertussen een jaar verder en in afstand ook heel wat kilometers verder. Op dit moment is het zo dat men erin slaagt om toch wel makkelijker met sommige modellen grotere afstanden af te leggen. En dan wordt het langzamerhand interessant, zeker voor de kleine voertuigen waar de provincie zich ook van bedient. Waar geen zware lasten moeten worden meegesleept, maar die voornamelijk dienen voor beperkt personenvervoer, waar vaak een persoon in zit, hooguit twee personen misschien een keer. Dan zouden we eigenlijk onze voorbeeldfunctie die we daar hebben kunnen opnemen. Men heeft ervaring met elektrische wagens op golfterreinen. We zullen dat wellicht ook nog doen als het gaat om elektrische treintjes op sommige plaatsen. Laat ons misschien nog wat zichtbaarder worden en elektrische auto's of hybride auto's, al naar gelang – ik weet dat collega Maes nu met gespitste oren zit te luisteren en daar meteen ook zijn licht wellicht nog eens over gaat laten schijnen. Dat die discussie daarover verder kan gevoerd worden. Maar het is nog altijd beter dan traditionele wagens in dienst te nemen bij vernieuwingen die men plant.

De heer voorzitter

Dank u wel.

FINANCIËN - ALGEMEEN

De heer voorzitter

Mevrouw Colen.

VRAGEN OMTRENT HET STREVEN NAAR EEN SLUITEND BUDGET OP EEN EIGEN DIENSTJAAR, DE PROGNOSE VOOR 2011 EN HET VERLIES VAN DIVIDEND

De heer voorzitter

Mevrouw.

DEBATTEN

Mevrouw Colen

Dank u voorzitter. Ik wil toch nog even terugkomen, meneer de gedeputeerde, op hoe sterk de cijfers zijn. Ik weet dat ik hier een beetje de vinger op een wonde leg, maar iemand moet dat doen. In het budget van 2011 en ook dat van 2012 en verder in de financiële meerjarenplanning tot en met 2015 staan er nu eenmaal inkomsten geboekt waarvan we met zekerheid weten dat de provincie ze niet zal ontvangen. Ik heb dus met wat verbazing gisteren u horen zeggen hoe voorzichtig de provincie is met het inschatten van de ontvangsten. Die dus minimaal zouden moeten worden ingeschreven. Mijn verbazing werd nog wat groter toen ook de oppositiepartijen deze stelling niet aanvochten. Want iedereen weet ondertussen wel waarover ik het heb: de ontvangsten die geboekt staan en die we nooit zullen zien zijn uiteraard de dividenden van de Gemeentelijke Holding. Mag ik verwijzen naar bladzijde 47 van de financiële nota bij de gewone ontvangsten, schuld patrimonium. En het jaarlijks ingeschreven bedrag van 347.306 euro. Dit is de volle 13% aan dividenden zoals die ooit een keer in 2010 werd uitbetaald. Maar het was nochtans bij de kapitaalsverhoging in 2009 zeer onzeker dat dit wel een realistisch superdividend was. Er werd zelfs nooit toegezegd dat dit dividend jaar na jaar zou uitgekeerd worden. Wel voor tien jaar, maar niet noodzakelijk voor tien opeenvolgende jaren. Maar het staat hier toch maar in ons budget ingeschreven. Ik vrees dat u hier toch iets minder voorzichtig bent geweest. Uw cijfers voor 2012 zijn dus wat de inkomsten betreft al bijna 700.000 euro te hoog, twee keer het dividend, dat niet zal staan op de rekening voor 2011 en dat van 2012. Het gevolg is, als ik dat optel, dat uw prognose op de fameuze bladzijde 57, de overzichtstabel, dat we daar in 2014 niet in zwarte cijfers bijna 1 miljoen hebben, maar dat we daar al een negatief resultaat moeten inschrijven. Het verlies aan dividenden, vrees ik, maakt dit budget toch al achterhaald voor we het goedkeuren. Ik vraag me dus gewoon af, gedeputeerde, hoe u voorziet deze tegenvaller op te vangen. Hoe worden deze ontvangsten gecompenseerd en wanneer worden de nodige budgetwijzigingen aan de raad voorgelegd? Die voor 2011 hebben we ook nog. Ik ga nog even terug naar de cijfers: in de prognose 2011 heb je aan de ene kant en het budget 2011... die vind ik terug bij het verrekenen van het resultaat van 2010, daar is een prognose, een aanpassing, maar verder vind ik dat praktisch eigenlijk niet terug in het budget en dat maakt het voor ons raadsleden moeilijk. Want wij hebben enkel het budget 2011 om ons op te baseren, dat u al een paar keer uitgelegd hebt, waarvan hopelijk het resultaat beter zal zijn dan het gebudgetteerde. Maar wij hebben daar nu als raadsleden toch nog geen zicht op. En dat brengt mij eigenlijk bij mijn tweede vraag: Waarom de prognose voor het lopende jaar niet wat beter? Waarom daar niet wat informatie over in het budget dat voorgelegd wordt? En wat is de raming op dit moment voor 2011? Ik ben vrij zeker dat de diensten dat wel goed in het oog houden. En dan nog een vraag. In de beleidsnota en in het meerjarenplan stelt de deputatie dat zij streeft naar een sluitend budget op het eigen dienstjaar. U hebt dat al verschillende keren uitgelegd, we krijgen een negatief budget en er wordt dan gehoopt – tot nu toe lukte dat ook, er wordt naar gestreefd – dat op te halen tijdens het lopende jaar. Maar zoals ik al zei zal deze keer, nog voor het budget gestemd is, al 700.000 euro moet opgehaald worden. En we leven echt niet meer in de wereld van 2006. Wij hebben de crisis gehad in 2008. We hebben de zeer beangstigende crisis die nu dag na dag nog aangroeit. De kans is dus toch echt reëel dat de ontvangsten dit jaar niet zullen meevallen maar eerder zullen tegenvallen. En dan vraag ik mij af, in de situatie waarin we ons nu bevinden, of het toch niet wenselijk zou zijn om uitgaven en ontvangsten van een dienstjaar toch meer precies te bepalen, zodat ook het budget ook op het eigen dienstjaar niet met rode cijfers begint, maar dat we toch van een veiliger standpunt vertrekken. Ik ben in dat verband toch wel wat teleurgesteld want het budget 2012 is eigenlijk bijna een *copy-paste*, als ik het in het Engels mag zeggen, van het budget van de voorbije jaren. Nochtans wordt de grote onzekerheid, en dan heb ik het echt niet enkel over het witboek, die buiten de muren van de provincie toeslaat, nergens weerspiegeld in het budget. En gedeputeerde, ik ben ervan overtuigd dat een crisis ook een kans is. We hebben hier meen ik een kans laten liggen om als provincieraad relevant te zijn voor de burgers. Hadden we ergens, al was het symbolisch, een teken ingebracht in het budget – van mensen wij verstaan jullie ongerustheid, wij delen die en wij willen dat ook tonen – dan hadden we de provincie ergens meer relevant kunnen maken. Ik betreurt het dat we die kans in dit budget wel gemist hebben.

De heer voorzitter

Blijf aan de micro mevrouw.

Uw tweede tussenkomst gaat over dat, over die gemiste kans.

Tussenkomst van Kristina Colen ook over de provincieraad.

SUBSIDIE AAN POLITIEKE PARTIJEN VERLAGEN ALS KRACHTIG SIGNAAL NAAR DE BURGER VAN OOST-VLAANDEREN TOE

De heer voorzitter

Mevrouw u hebt kort het woord.

Mevrouw Colen

Ja, dank, nu kan ik het kort houden want inderdaad het is het vervolg van mijn eerste vraag. Mijn eerste vraag was een sluitend budget op het eigen dienstjaar, een mogelijk signaal. Hier heb ik het over een ander mogelijk signaal naar de burgers. Collega's, de subsidie die de provincie Oost-Vlaanderen jaarlijks geeft aan de politieke partijen is 880.300 euro. Voor de fracties zelf komt daar nog eens een kleine 100.000 euro bij. In totaal betalen wij aan de politieke partijen 978.111 euro per jaar. Heel wat burgers, dat weten we allemaal, zijn bijzonder onzeker en zijn in feite het vertrouwen in het bestuur kwijt. Ik meen dat het verlagen van de subsidie aan de politieke partijen een krachtig signaal zou kunnen zijn naar de burgers van Oost-Vlaanderen toe. Dat de provincie wel degelijk met hen meeleeft en iets effectief wil ondernemen.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Laatste tussenkomst.

INTERBESTUURLIJK BELEID

De heer voorzitter

Op die tussenkomst, meneer Joris?

Allez vooruit, voor uwen toer en nadien op uwen toer.

De heer Joris

Ik sluit mij volledig bij het standpunt van de vorige spreekster aan. Wij hebben dat al herhaaldelijk gevraagd. Maar het zou wel geloofwaardiger zijn als de afdrachten van mandatarissen in politieke partijen, als zij die ook niet in eigen zak staken. Want dat is ook een heel negatief signaal naar de burger, dat lijkt heel erg op de graaicultuur waar de burger een hekel aan heeft. Dank u.

De heer voorzitter

Blijf aan de micro meneer Joris.

Op uwen toer: Brandweerschool, tussenkomst Marc Joris.

DEBATTEN

BRANDWEERSCHOOL

De heer voorzitter

De toelichting vermeldt dat het budget wordt verhoogd terwijl de financiële – we luisteren even alsjeblieft! Er is een kantine, een buffet hiernaast – terwijl de financiële nota toont dat het om een verlaging gaat. Welke van de twee is fout? Indien het effectief om een vermindering gaat, waarom deze werd doorgevoerd?

Meneer Joris.

De heer Joris

De derde mogelijkheid is natuurlijk dat ik iets totaal verkeerd geïnterpreteerd heb, maar dan zal de gedeputeerde mij dat wel uitleggen. De toelichting vermeldt dus een verhoging tot 58.000 euro. In de financiële nota, zien we datzelfde cijfer terug 58.000 euro, dat klopt, maar volgens die cijfers is dat een verlaging. Want in de tabel op bladzijde 98 lezen we dat de subsidie volgens de regeling 2010 werd vastgelegd op 109.507 euro en in het budget 2011, het vorige dus, nog op 87.569 euro. Dus ge zou denken dat het nu minder is geworden. Zit daar ergens een fout? Zo ja, waar? In de formulering van de toelichting of in de financiële nota? En als de financiële nota juist is, als er inderdaad een vermindering van die subsidie is, waarom is dat dan gebeurd? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer, de repliek.

U antwoordt op de gestelde vragen over communicatie en verder.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, er zijn een vijftal vragen gesteld rond communicatie. Er zijn veel meer vragen gesteld dan mij aangekondigd was over communicatie. Dus op alle details zal ik niet kunnen antwoorden. Als ik ze tijdig gekregen had, dan had ik minstens een poging gedaan om daar op te antwoorden, maar zelfs dat kan ik niet doen. Ge kunt niet alles weten.

Mevrouw De Cock, wij zijn inderdaad actief op Twitter, Facebook, LinkedIn en Foursquare, zoals men dat noemt. Op Facebook stel ik vast, zo zegt u mij, dat we daar nog met een verouderde pagina zitten. Ik zal dat signaleren, zoals ik nog een aantal dingen zal signaleren van wat u vertelt. Die kanalen worden verschillende keren per dag gemonitord. Er worden notificaties gedaan zoals “mentions”, “nieuwe followers”, en “reacties”. Die zijn gelinkt aan het mailadres van communicatie@oost-vlaanderen.be via Goodtweet en TweetDeck. Mijn Engels wordt beter hè? Eigen aan die kanalen is, u hebt het zelf gezegd dat we daar ons best voor doen, dat ook buiten de 9.00 tot 17.00 werkuren veel activiteit is. Vaak buiten de werkuren, 's avonds, voor die volgers. Maar meer en meer verwachten burgers toch een snelle reactie en monitoring en opvolging stopt dus niet na kantooruren. Ik weet dat onze mensen daar hun best voor doen. Wij vangen die reacties op door enkele web-enthousiaste personeelsleden binnen de communicatiedienst. Idealiter zullen we dat beter moeten organiseren, maar ik denk dat we ook beter ook nog een beetje wachten tot die zaak wat op kruissnelheid komt. Dan zullen we moeten nagaan of wij die dienst Communicatie moeten herorganiseren, reorganiseren of daarop moeten organiseren, bijvoorbeeld door een systeem voor thuiswerk 's avonds. Wij zullen daarover moeten nadenken. Persoonlijk denk ik niet in de eerste plaats aan personeelsuitbreiding. Want met dergelijke dingen, al die nieuwigheden, moeten we ook een beetje voorzichtig zijn. We moeten ook weten wat zo iets kost. Is het dat wel waard? Dat is een vraag die we ons moeten stellen. Het is niet omdat een paar honderd mensen via Twitter de

provincie volgen, dat wij direct daar een personeelslid voor moeten vrijstellen om dat te doen. We moeten dat ook in alle openheid durven zeggen. Als ik luister naar sommige mensen in huis dan zouden we daar direct een nieuw kader voor moeten maken van een vijftal hooggespecialiseerde mensen om die nieuwe media te volgen. We gaan dat eerst een beetje volgen. We gaan dan kijken wat we zelf kunnen doen. Om die media op te volgen moet men niet noodzakelijk in de communicatiedienst werken, denk ik. Dus we gaan daar voorzichtig over zijn. Maar we nemen akte van uw suggesties en we zullen die in elk geval ook doornemen, zeker die Facebook-pagina, dat die snel in orde komt. Maar indien u daar zelf al een mailtje had rond gedaan, dan hadden we misschien al snel gereageerd. Want ik hoor dat u wel een gebruiker bent van de nieuwe media.

Dan collega Van der haeghen, u doet een suggestie. Ik zou u geantwoord hebben wat u zelf gezegd hebt op het eind en dan is het probleem misschien opgelost. Mevrouw Van der haeghen ik zou inderdaad op uw suggestie willen ingaan en in de toekomst een lijstje laten rondgaan bij de start van de legislatuur om te vragen: Wie is echt geïnteresseerd in die publicaties? Openbaar Kunstbezit is geen tijdschrift om in de vuilbak te steken, dat is spijtig, dat is verspilling van overheidsmiddelen. En inderdaad, een aantal van die abonnementen zijn steunabonnementen. We kopen ze centraal aan via de CAD, de Centrale Aankoopdienst, waardoor we voor een aantal van die abonnementen trouwens fikse kortingen krijgen.

Dan mevrouw Van Boven. Ik heb eigenlijk gisteren tijdens de algemene inleiding al voor een stuk een antwoord gegeven op uw vraag. Het is zo mevrouw, indien we daar een reclame van zouden maken voor de eigen kapel of voor de gedeputeerden zelf, dan ben ik ervan overtuigd dat dit contraproductief werkt. Mensen hebben dat door en indien ze het niet zouden doorhebben, dan zouden u en anderen in deze raad daar gepast op reageren en zij zouden dus gelijk hebben. Ik herhaal wat ik daar gisteren over gezegd heb. Wat we willen doen is Oost-Vlamingen, en vooral de eerste stemmers, op een bewuste manier laten stemmen voor hun provincie. Dat is het enige waarbij we hen behulpzaam willen zijn. De partij die ze kiezen, de kandidaten die ze kiezen, dat moeten ze zelf doen en daar zullen de partijen hen zelf bij helpen, denk ik. Daarvoor voeren ze partijpropaganda. Dus de campagne die we op het oog hebben, ik zeg dat tezelfdertijd aan collega Fiers, dat is een campagne die er vooral op gericht is om de eerste stemmers en de stemgerechtigden bewust voor een provincie te laten kiezen. Daartoe moeten ze eerst weten waarvoor een provincie staat, welke taken daar behartigd worden. We gaan dat zo concreet mogelijk houden met een focus op de meerwaarde van taken en projecten voor de burger. En ik kan u beiden in die zin ook geruststellen. Communicatie in verkiezingstijd is aan strikte regels gebonden. Die we uiteraard zullen respecteren. De omzendbrief die de minister daarover gepubliceerd heeft, is inmiddels bekend. Hij wordt morgen, dus donderdag, voorgelegd aan de deputatie die daar kennis van zal nemen. Niemand zal moeten zeggen dat ze dat niet wisten, dat die bestond. Het is een campagne die we via de VVP voeren. Er zal een campagnebeeld met nationale communicatie daar rond ontwikkeld worden en dat zal regionaal vertaald worden naar de vijf provincies. Hoe dat zal gebeuren, weet ik zelf niet. Dat is het werk van specialisten. Er is een algemeen budget van 150.000 euro voorzien. Er is geen enkel budget voor een gedeputeerde voorzien, als dat u kan geruststellen. Dat spreekt vanzelf dat de gedeputeerden, net als alle raadsleden, hun best zullen doen via hun partijkanalen. Maar partijpropaganda te doen met het oog op de provincieraad, is vooralsnog niet verboden. En als het ontwerp van het Oost-Vlaamse communicatieplan klaar is, dan kan het wat mij betreft uiteraard toegelicht worden in de commissie. Dat lijkt mij de evidentie zelf. Als ge daar niet tijdig nieuws over krijgt, trek dan mijn oor, maar niet te hard.

Maria Verheirstraeten en Phaedra Van Keymolen. Wel we hebben het al gezegd. Er is ongeveer 150.000 euro ingeschreven. Er staat hoe de campagne opgevat wordt, dat is in ontwikkeling. En we zullen dat inderdaad van zodra het campagnebeeld beschikbaar is voorstellen in de commissie zoals daarnet gezegd. De afspraak is dat er binnen de VVP werk gemaakt wordt van een gezamenlijk campagnebeeld. Inzetten van nationale kanalen en het ontwikkelen van gezamenlijke middelen, bijvoorbeeld een campagnewebsite voor de provincie. Dat zijn mogelijkheden. De voornaamste doelgroep, ik herhaal en daarmee sluit ik dit luik over communicatie af, zijn de eerste stemmers.

DEBATTEN

Dat brengt mij bij een andere rubriek, namelijk de Centrale Aankoopdienst. De elektrische auto's. Wel collega Fiers het is een zeer interessant thema. Ik ben ook eventjes op het web gegaan en ik heb gezien dat er veel auto's in het land rijden, dat er vreselijk veel nieuw ingeschreven worden, het is precies geen crisis. Maar ik heb ook gezien dat er in België 6,85 miljoen wagens rijden. In het voorbije jaar zijn er 3.268 hybride wagens ingeschreven. Zo lees ik in het artikel 'De elektrische auto staat voor de deur' dat er in totaal honderd elektrische ingeschreven zijn. Dat is niet veel. Twee daarvan zijn van de provincie Oost-Vlaanderen. Dat is eigenlijk niet slecht. Alhoewel, we moeten het verhaal volledig vertellen. Als we elektrische wagens kopen vandaag, dan weten we dat we een stukje een voorbeeldfunctie vervullen. Maar ook dat er een prijskaartje aan hangt. Een elektrische wagen kost vandaag – ik moet het hier niet te veel over fiscale voordelen hebben want voor de provincie spelen die geen rol, behalve de aankoopprijs en de korting bij de aankoopprijs –, een dergelijk wagentje, want meestal zijn ze niet groot, dat kost 10.000 euro meer. Eigenlijk moet ge rekenen op 30.000 euro voor de aankoop van een elektrische wagen. Daar kopen we meer dan twee kleine benzine-wagens mee. Want, dat doen we wel, dat moet u ook weten, we hebben de voorbije vijf jaar bij elke aankoop of vervanging van voertuigen met een conventionele motor, criteria gesteld met betrekking tot eco -scores en roetfilters. Wij hebben vandaag duidelijk een groener wagenpark dan vroeger. Wij hebben in 2010 en 2011 telkens een elektrisch voertuig in dienst genomen. Momenteel in Heynsdaele en in Puyenbroeck. Dat gaf ook daar ter plekke nogal wat twijfel en weerstand. Als ik het verhaal van mijn collega Hertog mag geloven, dan is die twijfel en weerstand toch wat weggevallen. Want men vond dat geen hippe wagen om mee te rijden. Dat speelt allemaal mee. Vraag het aan mensen die wagenparken beheren in bedrijven, ge moet chauffeurs hebben die graag met een wagen rijden. Ze moeten hem graag zien, wil hij goed onderhouden worden en wilt ge niet teveel kosten hebben. Dus het is belangrijk dat die mentaliteitsomslag daar op het terrein gebeurt. Vooral omdat er nog beperkingen zijn aan die wagens, wat men er ook over zegt. Er is de beperkte actieradius, er zijn de zware batterijen, er is de hoge kostprijs. Maar wij hebben aangekocht met subsidie uit de samenwerkingsovereenkomst Vlaanderen. Dat heeft ons over de streep getrokken om het te doen. En binnen die beperkingen dienen zich de komende jaren nog concrete mogelijkheden aan. Vooral in onze domeinen. Collega heeft de suggestie gedaan een elektrische trein te kopen. Ge bedoelt dan een elektrische trein op het domein. En ook na te gaan of wij onze logistieke voertuigen op de domeinen niet verder op elektrische basis zouden doen. Wij hebben daar al wat over gepraat welk type dat dan moet zijn. We gaan de markt goed verkennen, want er zijn veel types op de markt. Het moeten niet altijd grote zijn als het gaat om verplaatsingen met personeel en klein materiaal. Daarvoor zijn onze domeinen heel geschikt. Omdat die beperkte actieradius daar geen echt minpunt is. Dat is eigenlijk de stand van zaken. We proberen dus onze voorbeeldfunctie te vervullen binnen de gegeven omstandigheden.

Dan hebben we mevrouw Colen. Het sluitend budget eigen dienstjaar. De vraag is niet onverwacht. Ik zou ze ook stellen. We moeten daar correct in zijn. Maar ik kan u direct al antwoorden mevrouw, met een paar kunstgrepen was die begroting perfect sluitend. Alleen al ervoor zorgen dat we 4,7 miljoen leenden op de buitengewone dienst en geen gewone middelen inzetten om investeringen te financieren, zou ons al een grote stap dichterbij gebracht hebben. Op het personeelsbudget een cent minder inschrijven, zou waarschijnlijk niet tot incidenten of accidenten geleid hebben, dat zou de zaak al quasi-opgelucht bijstellen. Maar we houden ons aan een systeem dat we ingezet hebben bij het begin van de legislatuur. Dat gebeurde in overleg met onze financiële verantwoordelijke. We hebben daarover gediscussieerd. Wie mij kent, weet dat daarover gediscussieerd wordt. Maar de medewerkers in huis hebben mij gezegd: Meneer deputé - ik had gezegd: Voor ons laatste jaar zouden we het niet sluitend moeten krijgen? – ge zijt niet geloofwaardig als ge een systeem dat men in vijf jaar toepast en dat tot goede resultaten leidt, plotseling gaat veranderen, doe dat niet. En ik heb hun raad gevolgd. Dus ik beken u dat ootmoedig. Een: we hadden het kunnen doen. Twee: we hebben het eigenlijk niet willen doen omdat we vasthouden aan een systeem dat opgezet is. En de cijfers bewijzen het. Meneer Liebaut is zelfs nog een stapje verder gegaan gisteren in zijn tussenkomst, dan wat in onze pagina 57 staat. Want in mijn pagina 57 van het strategisch meerjarenplan spreek ik niet meer van het budget 2010, maar over de rekening 2010. Collega Liebaut, u hebt ook het cijfer op een bepaald moment aangehaald, u spreekt over het budget 2010. Dan zult u zien dat in het budget 2010 we een negatief resultaat van 10 miljoen voorzien

hadden en toch eindigen we op plus 16 miljoen. Voor u zal dat een argument zijn om te zeggen: Cijfers kloppen niet. Voor mij is dat een argument om te zeggen: Ons systeem werkt goed. Want, mevrouw, wij liegen niet. Wij schrijven in ons budget in wat maximaal kan uitgegeven worden. En ik verwijs nog eens naar de autorisatiefunctie: we kunnen maar uitgeven als het in het budget staat. Wij schrijven voldoende in het budget. We kijken nauwgezet toe op de uitvoering. Ik ben een gepatenteerde *nein-sager* in de deputatie. Vraag aan mijn collega's straks aan de toog. Ik ben veroordeeld om continu 'nee' te zeggen. En te zeggen: Nee, het is niet omdat er een budget ingeschreven staat, dat ge het moet uitgeven, zelfs niet dat ge het moogt uitgeven. Dus wij zijn daar voorzichtig in. Ik heb een informeel overleg per kwartaal met de financiële ambtenaar om na te gaan hoe we zitten met de realisatiegraad. Als daar iemand iets hoger gaat, dan moet ik daar uitleg over krijgen. Wat is dat hier? Als ge na het eerste kwartaal al vaststelt dat ge 40% van uw uitgaven aan personeel gedaan hebt, dan moet ge opletten. Dan scheelt er iets. Dus dat wordt in de gaten gehouden. Maar we doen dat op een informele, vriendelijke maar wel efficiënte manier. Dat is het systeem van werken. Ik wil daar nog aan toevoegen mevrouw dat wij budgetteren met een zekere marge. Gecumuleerd leidt dat tot een grote afwijking tussen budget en rekening, zeker wat de uitgaven betreft. Maar in die zin is het een positief verhaal. Wij blijven altijd beduidend onder het maximum, behalve bij de overdracht. De overdracht, dat zult u gezien hebben, dus de subsidies, daar hebben we een bijna 100% realisatiegraad. Omdat dit engagementen zijn die we aangaan met derden. Die worden gehonoreerd. Maar de dingen die we zelf in de hand hebben: personeel, werkingskost, noem maar op, proberen we goed in de hand te houden. En vanzelfsprekend wordt er bij de budgetten naar gestreefd zo realistisch mogelijk te ramen. In de rekening 2010 werden de ontvangsten, mevrouw, voor 112% gerealiseerd. Voor 112%. Het budget was 231.444.025 euro. De rekening was 238.569.689 euro. Dus dat is 112% of met andere woorden, om het in het Gents te zeggen: "dan is den turf op". Het kan eigenlijk niet veel nauwer zijn. Dus onze ontvangsten zijn zeer realistisch geraamd. Maar langs de uitgavenzijde is dat een stuk moeilijker. Maar wij bewaken dat. Dat vergt discipline. Maar ik ben vooralsnog bereid die discipline op te brengen. Aan mij kan het niet veel zeggen om 'nein' te zeggen, ik heb een dik vel, een brede rug en korte tenen. Goed, op dat vlak.

In de prognose 2011 hebben we dan rekening gehouden met het laatste resultaat 2010. Het heeft weinig zin om bij de opmaak van het budget 2012, want dat suggereert u, een prognose te maken voor de uitvoering van budget 2011. Ik kan dat nog niet. Ik kan dat wel ongeveer weten en ik weet dat tot en met het derde kwartaal wij heel goed op schema zitten. Dat is niet tot op de 0,1% juist, maar de besprekingen die ik daar driemaandelijks over heb, hebben mij met overtuiging laten zeggen: Wij zitten goed op schema, wij gaan geen stommiteiten tegenkomen op het einde van het jaar. Een provincie is moeilijk vergelijkbaar met een beursgenoteerd bedrijf. Dan moeten ze kwartaalcijfers geven. Dat is een van de drama's van die bedrijven, als ge het mij vraagt. Die moeten met alles open en bloot op straat komen. Niet-beursgenoteerde bedrijven hebben veel minder stringente regels wat dat betreft. Maar goed, dat moeten ze bij de commissie voor het bankwezen, die intussen een Engelse naam gekregen heeft die ik niet wil en kan uitspreken, maar regelen.

Het krediet met betrekking tot het dividend Gemeentelijke Holding. Ik weet dat. Indien ik in de oppositie zou gezeten hebben, zou ik hetzelfde vragen. Ik heb daar geen problemen mee. Die driehonderd en zoveel duizend euro die we niet innen. Twee keer. 2011 en ook in 2012. Maar in 2011 gaan we het nu rechtzetten. We gaan in december een voorstel doen met de laatste budgetwijziging die we nog mogen doen in 2011 om dat te schrappen. Ik zeg u nu al dat we bij de eerste reeks wijzigingen in 2012 ook een budgetwijziging gaan doen voor de inning van het dividend. Ik vraag u om mij niet te vragen om het nu, naar aanleiding van een amendement, te schrappen. Waarom niet mevrouw? U weet dat we het gaan doen. Of we het nu doen of bij de eerste budgetwijziging 2012, het resultaat zal hetzelfde zijn. Het enige dat we creëren als we het nu doen bij een amendement, is een boel last verkopen. Administratief de zaken moeilijk maken. Al die documenten die gedrukt zijn, moet ik dan allemaal laten hernemen. Om die reden alleen al vraag ik clementie in naam van onze administratie. Maar ge hebt het recht dat te doen. Ik ga voorstellen het weg te schuiven om de reden die ik u nu zeg. En het resultaat zal inderdaad zijn dat u twee keer driehonderd en zoveel duizend euro mist. We hadden dat ingecalculeerd, maar we waren daarvan niet zeker toen we begonnen met het maken van de budgetten. Mevrouw, wij maken onze eerste prognose sedert juni. Wij geven de eerste

DEBATTEN

instructies voor budgetten eind april. Dat heeft te maken met het overheidsgebeuren. We kunnen dat niet anders doen. Wij zijn geen huishouden waar man en vrouw, in het beste geval met hun oudste kinderen, zich 's avonds aan de keukentafel zetten en zeggen: We gaan een investering doen, hoe gaan we dat doen? En in de praktijk doen die daar ook lang over. Alhoewel, bij mij is dat ook zo gebeurd. We hebben er meer dan een keer over geklapt als we gingen bouwen. Goed, gelet op onze riante budgettaire situatie is er geen enkele noodzaak om deze minderontvangsten te compenseren, want onze financiële toestand vertoont eind 2015 met de prognose die we nu hebben – een realistische prognose zelfs in deze onzekere tijden – een boni van 12,3 miljoen euro. Meer nog, ik ben er zeker van dat we een schitterende rekening 2011 zullen hebben en die zit daar nog niet eens in verwerkt. Houdt er rekening mee dat het budget 2011 zelf sluit met een boni van 39,6, met een reservefonds van 23,7, namelijk 15,7 en 8 voor de Waalse Krook – de pers had dat gisteren blijkbaar niet goed verstaan – en dat er een buitengewoon reservefonds is van 19,7 miljoen en dat we onze investeringen voor een stuk financieren met eigen middelen, ten belopen van 4,7. Om al deze redenen, ge hebt gelijk dat ge vanuit de oppositie deze opmerkingen plaatst, dat is een. Twee: ik zou het ook gedaan hebben. Drie: ik weet dat we twee keer driehonderd en zoveel duizend euro moeten afboeken om dat woord te gebruiken. We gaan dat doen bij de laatste budgetwijziging 2011 voor het budget 2011. En we gaan dat doen bij de eerste budgetwijziging 2012 voor het budget 2012. Dat is bijna 700.000 euro maar we kunnen dat verdragen, gelet op de uitgangspunten die ik u daarnet gegeven heb.

Dan heb ik nog uw vraag over de politieke partijen. Ik ben er bijna van overtuigd dat een specifieke situatie waarin u zich bevindt, uw vraag mee beïnvloed heeft. Ik heb dat menen te begrijpen uit een tweede tussenkomst van een zekere heer Joris, fractieleider van het Vlaams Belang. Maar goed, de dingen zijn zoals ze zijn. Niets belet u, noch u, noch meneer Joris, om de partijfinanciering die u krijgt, terug te storten. Dat is voorzien in het reglement. Ge moogt dat doen. En ik engageer mij mevrouw, dat indien gij het terugstort, dat we goed gaan overleggen en met uw suggesties rekening houden waarvoor we het gaan gebruiken. We zijn bereid daarover te praten. Omdat als ge iets geeft, moogt ge mee bepalen voor wat het dient. Is dat een faire deal? Volgens mij is dat een faire deal. In elk geval zal bij gelijkblijvend beleid in het jaar 2013 dat budget met 12/84 of 14,25%, als ik de regel van drie toepas, dalen. We gaan van 84 raadsleden naar 72. Het verhaal is niet helemaal juist, want als ik dat zo vertel, is dat een beetje een sofisme. U weet dat er verschillende parameters zijn om die budgetten toe te kennen. Het aantal stemmen bijvoorbeeld. Dat kan fluctueren tegenover de vorige verkiezing. Maar normaal zullen er zelfs wel meer kiezers zijn. Of ze een geldige stem uitbrengen, is een andere discussie. Maar het aantal raadsleden zakt in elk geval van 84 naar 72. Dat is min 12, min 14,25%. Dus de mogelijkheid bestaat. Er is geen voorstel van de deputatie om dat in deze legislatuur te herzien. Dat is een zaak voor de volgende deputatie en de volgende provincieraad die daar in alle wijsheid, wars van persoonlijke belangen, over zal oordelen.

En dan kom ik bij de technische vraag van meneer Joris. Het bewijst wel dat hij die zaak gelezen heeft. Op het eerste gezicht komt dat een beetje raar over, maar er is een zeer eenvoudige uitleg voor, meneer Joris. De jaarlijkse werkingsuitkeringen bedroegen, ik rond een beetje af, in 2010 53.000 euro, in 2011 56.000 euro, in 2012 58.000 euro. Wij hebben een verhoging van 55.000 euro gedaan in 2010. Waarom hebben wij dat gedaan? Een eenmalige verhoging van de subsidie aan de provinciale brandweerschool, zodat hierdoor mede de vergoeding van de door het provinciebestuur gedempte beleggingsopbrengsten betaald kan worden. Het provinciebestuur wenste immers geen winsten te genereren uit de overeenkomst met het prefinancieren van investeringswerken. Wat wil dat zeggen in het Vlaams? Want dat stond in de toelichting. Wel, dat wil zeggen, wij hebben een achtergestelde lening gegeven aan de brandweerschool en die moest ons dat terugbetalen. Wij hadden dat goed onderhandeld, zoals het past voor goede huisvaders die met publieke middelen omgaan. Wij hadden gezegd: Het eerste jaar is dat Euribor een jaar op datum van uitbetaling van de eerste schijf. En de volgende jaren is dat Euribor, een jaar op datum van 2 januari van het volgend jaar op de uitgaven. De brandweerschool moest ons meer interest betalen dan wij geleend hadden. En wij vonden dat eigenlijk niet serieus voor openbare diensten onder elkaar. Wij zijn geen commerçanten. En wij hebben gezegd: Wij gaan u dat teruggeven. Daarom hebben we dat krediet verhoogd. Dat is de enige reden. Maar als ge die tekst leest, kunt ge dat absoluut niet

weten. Ik moet u eerlijk zeggen, ze hebben mij dat ook moeten uitleggen. Maar goed, dat is dus de enige reden en het is allemaal ook te wijten aan een controle van het Rekenhof die onze Jaarrekening 2009 vaststelde, dat de teruggevorderde interest voor 2008 berekend werd op basis van de gemiddelde ontvangen kredietrente. Wij hadden eigenlijk onze gemiddelde kredietrente aangerekend. En het Rekenhof zei: Nee, ge moet meer vragen aan die brandweerschool. Ge hebt een Euribor een jaar genomen. Dat is uw referentie. Dus we hebben dat eerst gevraagd, ze hebben ons dat gegeven en wij hebben dat terugbetaald. Dat is eigenlijk de reden. Ik denk dat ik daarmee ook op deze technische vraag zo goed mogelijk antwoord gegeven heb.

En ik denk dat we er daarmee door zijn, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Vraagt nog iemand het woord?

Mevrouw Colen en meneer Liebaut.

Mevrouw Colen

Dank u. Gedeputeerde, inderdaad ik probeer mijn rol als oppositielid goed te spelen. Daar is de motivatie voor de vraag die ik stelde. U hebt mij eerder bemoedigd dan ontmoedigd. Maar ik wil toch nog een concreet ding vragen. U zegt dat het er voor 2011 goed uitziet, dat het op koers is. Ik wil u graag geloven, maar ik zou ook graag de cijfers zien. Want dat is voor ons wel relevant, de financiële situatie van de provincie. Wij moeten een budget beoordelen zonder een deel van de informatie te hebben, namelijk hoe dat het in de loop van 2011 geëvolueerd is, want ten slotte de rekening van 2010 is toch al een tijdje geleden. En dan blijf ik er ook wel bij dat 2011 absoluut niet de situatie is van 2006 en dat het niet is omdat de methode die u hanteert in verband met onder, dus in de rode cijfers gaan, en in de loop van het jaar ophalen, dat die tot nu toe goed gewerkt heeft. Niemand kan u garanderen dat die volgend jaar zoals het er nu voorstaat even goed zal werken. Dat zullen we dan zien in de rekening van 2012. Maar ik begrijp uiteraard ook dat een budget iets is dat constant aangepast wordt aan de realiteit en soms zullen we gedwongen zijn om ook ingrepen te doen in de loop van het jaar. Maar ik zou echt wel graag de informatie over de toestand van 2011 tot nu toe krijgen. Uiteraard niet stante pede de vergadering, maar eventueel in een document. Ik ben ook bereid daarvoor eens naar de commissie te komen.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter ik neem aan dat ik nog eens op het thema communicatie mag terugkeren. Goed, men zoekt achter mijn woorden wat men wil, maar ik zie graag dat bij verkiezingen die zich aandienen inderdaad degenen die kandidaat zijn bij verkiezingen ook beoordeeld worden op basis van datgene dat op dat ogenblik ter zake doet. Dat wil zeggen, als er gemeenteraadsverkiezingen zijn, dat men inderdaad het beleid van de gemeente beoordeelt en op die basis zijn stem uitbrengt. Dat lijkt mij de ratio zelf. Maar iedereen weet dat het in werkelijkheid op een andere manier verloopt. Dat er vele, vele factoren zijn die de kiezers kunnen beïnvloeden op het vlak van stemgedrag. En het is eigenlijk doodjammer dat dit laatste inderdaad gebeurt, voorzitter. Het is dus inderdaad belangrijk dat door de provincie, hier de onze, en door de VVP via de mogelijkheden die men zal aanwenden en die er zijn, dat men inderdaad de mensen, de burgers... Deze keer gaat het over de provincieraadsverkiezingen.

DEBATTEN

Over uw provincie. Dat lijkt mij volkomen democratisch en het lijkt mij volkomen rationeel. Maar er is meer, en daar zou ik willen voor pleiten, dat is de VRT – ik wil het nog niet eens hebben over de kranten. Dat is eigenlijk het ideale instrument om op eigen krachten, op eigen initiatief, inderdaad de burgers duidelijk te maken: Deze keer gaat het over uw gemeente, deze keer gaat het inderdaad over uw provincie. En mijn pleidooi is dat via onze provincie, via de VVP – toevallig zit vandaag de voorzitter van de VVP in ons midden – men stappen zal zetten in de richting van de VRT om via al de mogelijkheden die dat medium heeft – die zijn kolossaal – dit over te brengen via allerlei programma's naar de kijkers. Het spijt mij, ik kom nog uit een tijd dat men dacht dat de televisie een ideaal instrument was van volksopvoeding. Ik blijf daarin geloven. Het zal voor sommigen bijzonder naïef klinken, ik wil dat aannemen, maar ik blijf erin geloven. Ik denk dat ook op het stuk van het democratisch kiesgedrag hier ter zake mogelijkheden weggelegd zijn voor de VRT. Ik wil dus pleiten dat men partijpolitiekneutraal, zoals de VVP hoort te zijn, dat men inderdaad dit zou doen. Namelijk, ik herhaal nog eens, de VRT verzoeken om langs alle mogelijke kanalen inderdaad de kiezers duidelijk te maken: Deze keer gaat het over gemeente en provincie.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Voor ik nog het woord geef, mevrouw de secretaresse van de gouverneur vraagt: TDL-250 blokkeert haar wegrijden. Zit iemand in de raad hier? Ja, mevrouw De Meersman, u bent gevraagd.

Ik zag nog natuurlijk de hand van meneer Maes, dat kan niet anders. En dan meneer Beke. Meneer Joris ook. Meneer Maes.

De heer Maes

Dank u voorzitter. Ik ben een stukske uitgenodigd om hier in debat te gaan. Ik wil u eigenlijk nog een paar ervaringen meegeven die de gedeputeerde een stuk gelijk geven. Maar ik wil hem ook vragen wat ruimer te kijken. Het gaat over elektrische wagens. We nemen als gemeente daar met twee weken twee in gebruik die we aangekocht hebben. Die zijn inderdaad duur. Wij beperken dat ook vandaag omdat het niet alleen om de prijs gaat. Het gaat natuurlijk ook om grondstoffen, om batterijen, want de wetten van de fysica hebt ge nu eenmaal. Ge hebt een bepaalde energie nodig om u over een langere afstand te verplaatsen en vandaar hebt u heel veel batterijen nodig, ook met de nieuwste technieken. Het is allemaal een beetje afweging. Nu, naar prijs moet ik de gedeputeerde gelijk geven, die wagentjes kosten 35.000 euro en een vergelijkbaar wagentje in benzine-uitvoering kost tussen de 12.500 euro en 15.000 euro. Dat is inderdaad, vandaag, een zeer dure prijs. De samenwerkingsovereenkomst met Vlaanderen, daar maken wij ook wel gebruik van, maar een echte subsidie is dat niet. Het is een enveloppe, een enveloppe waar een flink stuk afgesneden is dit jaar. Maar ge kiest uw project en als ge iets in het ene project steekt, kunt ge het niet in het andere project steken. Een echte subsidie noem ik het niet. Maar het is wel een pluspunt en daar wil ik de gedeputeerde in aanvullen: die wagens hebben een zeer, zeer lage gebruikskost. Voor 0,5 tot 2 eurocent per kilometer rijd je daarmee rond. In een conventionele wagen is dat toch snel 6, 7, 8 eurocent per kilometer. Dus dat gaat daar ook een stuk terugverdienen. Maar het is een weg met vallen en opstaan. Ik ben er eigenlijk al lang een voorstander van en ik kijk altijd eerst een beetje naar mijzelf. Ik rijd zelf al zes jaar met een hybride wagen. Ik vind dat je een beetje naar jezelf moet kijken om daar ook in andere organisaties op aan te sturen. Vorig jaar hadden wij op het oog om een elektrische lichte vrachtwagen te kopen, waar dacht ik de provincie er ook twee van heeft, van een bepaald Frans merk. Om u maar eens aan te tonen, u hebt een Italiaans merk, maar bij een lichte vrachtwagen is het probleem nog acuter. Wat je bijna quasi niet meer in benzinewagens vindt, dat vind je bijna alleen nog in dieselwagens. Voor onze gemeente is het gebruik van een dergelijke lichte vrachtwagen absoluut geen dieselprofiel. Ge hebt heel veel korte, kleine

afstanden. De diesels komen nooit echt goed op warmte en die vervuilen heel sterk. Men is verplicht van er een roetfilter in te plaatsen, maar dat roetfilter gaat omwille van het type gebruik stuk. Je zou als het ware tegen de werknemers bij ons in Beveren moeten zeggen: Om de twee weken rijd je eens naar Gent en terug, dan is uw roetfilter gekuist. Maar dat is bijna te gek om los te lopen. Maar ik vond dat toch wel een ervaring. We hadden er een gekocht van een bepaald merk. Dat is gestrand omdat de veiligheidsinspecteur een opmerking maakte dat er geen airbag in zat. Uiteindelijk is dat ook door het Comité voor Veiligheid overgenomen en die aankoop is niet doorgegaan omwille van een klein punt. Een wagentje dat amper 50 km per uur rijdt, het kon niet meer. Wij hebben een pak lichte vrachtwagens van tien jaar en ouder waar geen airbags inzitten en die 100 km per uur rijden. Maar daar strandde het. Ik vond dat toch een merkwaardige ervaring, een futiliteit, waarop dergelijke dingen stranden. Maar ik denk dat we zachtjes, stap voor stap, ook globaler kijken. Want de elektriciteit van de elektrische wagens moet ook geproduceerd worden. Als je dat groen kunt doen, is dat goed. Maar ik geef de provincie gelijk dat men daar voorzichtig in verder stapt.

De heer voorzitter

Meneer Beke en meneer Joris nog. Dan sluiten we dit debat af.

De heer Beke

Meneer de voorzitter ik wil mij eigenlijk aansluiten bij het pleidooi van collega Liebaut met betrekking tot de VRT. Maar ik zou eigenlijk het licht een beetje dichter bij huis willen laten schijnen. Hij heeft volkomen gelijk en die inspanningen moeten we doen, maar dat kan alleen maar via de VVP. Maar wij beschikken wel over regionale televisie. We hebben natuurlijk het nadeel, ik zeg dat, het is een nadeel dat we in onze provincie twee zendgebieden hebben, twee zendgemachtigde televisieorganisaties. Wat niet altijd gemakkelijk is en wat de communicatie ook niet altijd bevordert. Ik bekijk die programma's vrij regelmatig en ik heb daar in het bureau ook al vaak mijn mening over gegeven. Ik weet alleen maar dat het wel bekeken wordt door de burgers in Oost-Vlaanderen. En misschien, want dat is een debat op zich en we moeten het nu niet voeren, zou het toch wel goed zijn om dat zo snel mogelijk te evalueren. Want dat is iets wat wij wel in handen hebben. Via overeenkomsten geven wij eigenlijk geld aan deze zenders en ik denk dat we daar, mits een bijstelling, zouden kunnen komen naar wat aangepastere uitzendingen in de loop van 2012. Ik denk dat dit een zinvolle investering zou zijn wat het imago betreft van de provincie, het uitstralen daarvan. Daar is toch nog een serieuze weg voor te gaan. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Joris.

De heer Joris

Een heel kleine opmerking, aansluitend bij wat meneer Liebaut zei over de gedroomde televisie, zoals hij bestond toen hij jong en ik klein was. Die eerlijk en objectief en opvoedend was. In dat kader zou ik mij volledig bij hem aansluiten. Maar ook in de echte televisie, de VRT, zoals wij hem hier hebben, die jarenlang niet neutraal en niet fatsoenlijk en volkomen partijdig een cordon sanitaire tegen ons heeft gehandhaafd. En denk niet alleen: anti-Vlaams Blok en anti-Vlaams Belang, maar ook anti-Vlaams en antikatholiek. Van een dergelijke zender moet ge geen objectieve informatie over de provincie verwachten.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Dank u wel meneer Joris.
Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wat de eerste opmerking betreft, van mevrouw Colen, waartoe ik mij wel wil engageren. Ik denk dat ik daarin zal slagen. Dat is tegen de begrotingswijziging van december, als we die driehonderd en zoveel duizend euro moeten afboeken, dan zal ik proberen de stand van zaken zo actueel mogelijk weer te geven. Dat zal tot en met het derde kwartaal zijn. Maar we kunnen dat niet altijd doen, want het is veel werk. Dat is geen eenvoudige operatie. We gaan dat doen. Dan zullen we ook met overtuiging onze stelling kunnen illustreren dat het afboeken van die driehonderd en zoveel duizend euro heel het huis niet in gevaar brengt.

Twee: wat de communicatie betreft. Gezien de verkiezingen een en ander brengen op de nationale zender VRT, daar zijn mogelijkheden toe. Ik meen te weten dat dit een piste is waaraan men denkt. Maar het zal dan geen programma zijn dat de VRT zelf maakt. Het zal een programma zijn dat men maakt om uit te zenden voor de VRT. Waardoor men de inhoudsbepaling in de hand heeft. Omdat dit een vorm is van communicatie door externen die decretaal wel zou mogen bij de VRT. Het programma zal voorgesteld worden op de commissie. Daartoe heb ik mij reeds geëngageerd.

Regionale televisie, ja, wij hebben een aantal zaken die lopen via de regionale televisie. Wij hebben TV Provincieraad en wij hebben TV Provincie. Dat loopt op de beide zenders, alhoewel dat tegenwoordig niet simpel is om die zenders te laten samenwerken. Maar wij blijven hen zeggen: Ofwel ge maakt het samen en zendt het samen uit, ofwel maakt de ene keer iemand het – en wordt er met een gesloten beurzen systeem gewerkt tussen die beide zenders – waardoor de andere zich engageert om het uit te zenden. En nadien het omgekeerde. Dat is niet altijd simpel. Het is een bijzondere wereld, regionale televisie.

Dan de elektrische wagens. Ja, collega, we zitten op hetzelfde spoor. Wij willen een voorbeeld geven. Niet tegen elke prijs. We moeten dat redelijk bekijken. Maar collega Hertog is een groot adept ervan en doet op gepaste tijden voorstellen in deze aangelegenheid. Wij volgen hem dan.

De heer voorzitter

Voilà. Ik sluit deze vergadering, precies drie uren nadat we begonnen zijn.
Het is een mooi debat geweest.

Morgen beginnen en eindigen we ook met meneer De Buck.
We gaan morgen meneer De Buck afwerken, niet afpoeieren maar afwerken.
Wij gaan hem afwerken, zijn thema's.

Morgen vergaderen we opnieuw om 14.00 uur, op donderdag 17 november.

EINDE VAN DE ZITTING